

Regd. No. 2975

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஸ்ரீ ராமானுஜன் - 308

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-631503.

ஸ்ரீராமானுஜன் : சமீப காலம் வரை

வருஷச் சந்தா ரூ. 10.

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 100

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

மேபாருமான் பெருந்திருவித்தாயார்
தேவதிகளே சமுணம்.

பகவதே மஹாதேவ
மஹாபிரஸாதமஸ்து

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாறு மில்குரவர் தாம்வாழி—எழ்பாரு
முய்யா அவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யாறை தன்னுடனே சேர்த்து.

1974-ம் பங்குனி மாத வெளியீடு

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஆசிரியர்: ஸ்ரீமதி. P. B. அண்ணங்கிருஷ்ணம்

R. 6011

ஸம்புடம் 26

பரமாத்மனின்
பங்குவிழா த. வெவியேடு

ஸஞ்சிகை 8

பரம்பேயில் சதார்ப்தி நிகழ்ச்சி.

ஸ்ரீஜகத்குருகாதிஸ்வாமியின் சதார்ப்தி மஹோத்ஸவம் பம்பாயில் (பனஸ்வாடி ஸ்ரீஸேங்கடேச தேவஸ்தானத்தில்) 3—3—74 முதல் 12—3—74 வரை வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. பரநினைமும் காலை யில் யஜுஸ்ஸம் ஸஹஸ்ரநாம பாராயணங்கள் திருவிதி செய்துடன் நடைபெற்றன. காலை மாலைகளில் உபய வேத பாராயணங்களும் நடைபெற்றன. தென்னாட்டிலிருந்து போந்த முப்பது ஸ்வாமிகள் இத்தலோஷ்டிகளைப் பரிமளிக்கச் செய்தனர். பகவத்விஷய ரஹஸ்ய பதி பாராயணங்களும் இடம் பெற்றன. எடநாட்டு வித்வான்களால் ஸ்ரீ ராமாயண ஸ்ரீ பாகவத பாராயணங்கள் செய்யப்பட்டன. வால்மீகி ராமாயண உபநிஷதமும் ஹிந்திபாஷையில் இனமும் எடநாட்டு வித்வான் ஒருவரால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இரவு 7 மணிக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிபுறப்பாடு ஸன்னிதிகுள் நிகழ்த்தது. மாதுவகாவினும் இரண்டுகளில் இந்த மஹோத்ஸவம் கொண்டாட்டப்பட்டது. ஸ்ரீமான் உ. வே. அக்காரக்கலி தி. அ. ஸம்பத்குமாராசாரியரின் (வித்வான், B.A., D.Litt) உபநிஷதங்கள் நடைபெற்றன. சாற்று முறையன்று காலை கேட்பில், கோளவிர்த்தபூம் முதலிய தீவ்யதேசங்களிலிருந்து வந்த திருப்பரியட்ட பஹுமாவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இரவு ஸ்ரீஸேமானி குடும்பத்தாரின் இருப்பிடத்திற்கு அருகிலுள்ளதொரு உத்யானத்தில் பெருமாளுக்கு மண்டபம்படிபாசரிற்று. அது போழ்து தி. அ. அக்காரக்கலி ஸம்பத்குமாராசாரிய ஸ்வாமியின் உபநிஷதம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருக்குமாரரும் திருப்பேரனாரும் தீவ்யவத்சவத்தை சிறப்புற நடத்திவைத்தனர். இப்படி இன்னும் பலபல விடங்களில் நடத்தினர்.

ஸ்ரீ :

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின்

பிரமாதீர வகுஷத்தியா

மீன விசாகோத்ஸவம் ஐந்திரிகை

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் எண்பத்துமூன்றாவது திருநஷ்டர பூர்த்தியை
முன்னிட்டு

ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமணிகையில்

நாள் து பங்குனிமீ 18௩ (31-3-74) முதல்

பங்குனிமீ 27௩ (9-4-74) வரை

வேதபாராயணம், திவ்யப்ரபந்தஸேவை, ஸ்ரீ ஹர்யா நுஸந்தானம், ஸ்தோத்ரபாடம், வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும். ஆப்தர்கள் அனைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

வேதபாராயண கோஷ்டி கடந்த ஸ்வத்ஸரங்களிற்போலவே யஜுர்வேதம் க்ரமார்த்தம் திருவிதி வலத்துடன் நடைபெறும்.

இங்ஙனம்,

ப்ரதிவாதி பயங்கரம் செல்வமணி என்கிற

ரங்கநாத தாஸன்.

காஞ்சிபுரம், 22-3-74.

SRI KANCHI MAHA VIDWAN JAGADACHARYA SIMHASANADHIPATHI

P. B. ANNANGARACHARYA SWAMI'S

EIGHTYFOURTH BIRTH DAY CELEBRATIONS

The Eightyfourth Birth day of Sri Swami is being celebrated this year at his residence in Kanchi from 31-3-74 to 9-4-74. Vedas, Divya Prabandhams, Stotras and Rahasyas will be chanted. Procession of the Veda Goshti and lectures will also take place as usual.

You are cordially invited to attend,

Kanchipuram, 22-3-74.

CHELLAMANI alias
P. B. Ranganathacharya.

எவ்நா இரவு நினைவுகள்

(முன் தொடர்ச்சி)

மைஸூர் கஸ்தூரி ரங்காசாரிய ஸ்வாமியின் நினைவு

என்னுடைய வித்யார்த்திகையில் மைஸூரில் பண்டிதரத்னமென்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமத் கஸ்தூரி ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி திருமலை யாத்நிரையாக வெழுந்தருளினவர் காஞ்சிபுரிக்கும் ஸ்ரீஜயம் செய்திருந்தார். அவிராடுடை மைஸூர் அரசாங்கத்தா அதிகாரிகளும் சிலர் வந்திருந்தார்கள். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் நடந்துவந்த சட்கோப நிலைய பாடசாலையில் ஒரு நாள் பரீக்ஷா ஸதஸ்ஸம் நடத்தினார்கள். அப்பாடசாலையில் வாசிக்கிற வித்யார்த்திகளை மட்டுமல் லாமல் பிறவிடங்களில் வாசிக்கிற (ஸம்ஸ்கிருத) வித்யார்த்திகளையும் வருவித்துப் பரீக்ஷை நடத்தினார்கள். அதற்கு நானும் போயிருந்தேன். உத்துங்கவித்யார்த்திகளைத் தனியாகவும் சிற்பாதுபு வித்யார்த்திகளைத் தனியாகவும் உபகார வைத்துப் பரீக்ஷை நடத்தி வருகிறார்கள். முராரி நாடகத்தில் பரீக்ஷை நடந்து கொண்டிருக்கிறதது. அதில் முதல் அங்கத்தின் முடிவிலுள்ள 'யதிந்தோபதேவி வ்யஸத் முதயம் வா திரீரயம்' என்கிற ச்லோகத்தில் ஓர் உத்தரவித்யார்த்தி பரீக்ஷை செய்யப்படுகின்றார். அவர்க்கு ச்லோகமே உபஸ்திதியில்லை. அதனால் அவர் லிக்கும் கிரமப்படுகிறார். அப்போது சிறுமாணுக்காத்திரளில் உட்கார்ந்திருந்த யான் "அதை நான் சொல்லுகிறேன்" என்றேன். அப்பாடசாலையின் கல்லைடியுபாயரான சாமர் திருமலை தாதாசாரியர், அடியின் ஏதோ வர்ப்பு பெருவதாக நினைத்து "அடியை வாலையாழையிரு" என்று அதட்டினார். பரீக்ஷகரான கஸ்தூரி ஸ்வாமி "சொல்லப்பா! பார்ப்போம்" என்றார். உடனே யெழுந்து அந்த ச்லோகத்தைப் பூர்த்தியாகச் சொல்லி அர்த்தமும் தாத்பரியமும் விரியச் சொல்லி முடித்தேன். அப்போது "கால்ய பாடம் வாசிக்கிற உனக்கு இந்த ச்லோகம் எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கஸ்தூரி ஸ்வாமி கேட்டார். "எனக்குமையில் எழுதுதகப் ஓரிடத்தில் பல்பேர் கல்வாசிக்கிறார்கள்; அவர்களில் முராரி நாடகம் வாசிப்பவர்களு முண்டு; அவர்கள் வாசிக்கும்போது நான் கூடவிர்த்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பது வழக்கம்; அதனால் தெரிந்தது" என்றேன். "அவரவர்கள் வாசிக்கிற எல்லா க்ரந்தங்கனிலும் நீ பரீக்ஷை சொல்லுவாயா?" என்று கேட்டார். "நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது; அனைமாய்ச் சொல்லுவேன்; கேட்டுப் பார்க்கலாமே" என்றேன். பிறகு மற்ற வித்யார்த்திகளை விட்டுவிட்டு என்னை மட்டும் விசேஷமாகப் பரீக்ஷித்தார்கள். அவர்கள் திருப்பதி யுடையுமபடியாகவே சொல்ல இயன்றது.

தங்கக் காப்பு அண்ணா

பிறகு பரீக்ஷிதர்களுக்கு ஸன்மானம் செய்யும்போது ஒரு ரூ. இரண்டு ரூ. மூன்று ரூ. உத்தரியம், புத்தகம்..... இப்படியாகக் கொடுத்தார்கள். அடியேனுக்கு இரண்டு பலன் கொண்ட டாலர் ஒன்று கொடுத்தார்கள். அதைக்கொண்டு தாய் தந்தையர் எனக்குத் தங்கவளை செய்வித்துக் கரபூஷணம் போட்டார்கள். அந்நாள் 26, 27 வயது வரையில் அணிந்துகொண்டிருந்தேன். அதனால் "தங்கக் காப்பு அண்ணா" என்றே எனக்குப் பெயர். வழங்கி வந்ததப்போது. கால்ய நாடக

அலங்காரக் க்ரந்தங்களை எனக்கு மேல்வகுப்பீனார்கள் வாதிக்குப்போதுகளில் உடலி ருந்து கேட்டது. பிறகு அந்த க்ரந்தங்களை பெல்லாம் தவிராகவும் வாகித்தது ஆகிய விவற்றால் அடியேனுக்கு காவ்ய—சம்பு—நாடக அலங்கார க்ரந்தங்களின் உபஸ்திதி அதிகமாகவுண்டாயிற்று. இடையிட பலவகுஷங்களை அன்றறை ஸ்மரிக் கவும் ப்ரஸக்தியில்லாமலிருந்துங்கூட இன்றைக்கும் அவற்றின் உபஸ்திதியைப் பெரும்பாலு முடையேன். இவ்விஷயத்தில் அடியேன் மூவரிடத்தில் தினந்தோறும் கூணத்தோறும் உபகாரஸ்துதி செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்: 1. திருத்தபு பனார்; 2. (மாத்தவ) ராமசந்திராசாரி; 3. அங்குடைய ஸ்ரேஸ்தரர் வித்யாசாரி ஆகிய இம்மூவரும் என்னுடைய நித்ய க்ருதஜ்ஞதா பாத்ரபூதர்கள். திருத்தபு பனார் சொல்லிக்கொடுத்ததில் ஆச்சரியமில்லை; ராமசந்திராசாரும் வித்யாசாரும் புத்ரநிரிஸேஷமாகப் பாடங்கள் சொல்லிவைத்ததை நான் நினைவாகக் கண்ணில்லை, அவர்களுடைய போதநாசக்தி நிகரற்றது. அவர்களை அபுக்கடி நினைக்கிறேன்.

திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி நினைவுகள்

என்னுடைய இருபது பிராயத்தில் திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமி ப்ரஸத்தவதிவானாக எழுந்தருளியிருந்தவர் சென்னைமாநகரில் பாவசனங்கள் செய் யத் திருவுள்ளம்பற்றி அஸ்மந் மாதாமஹ ஜயர்ஸ்வாமி தீரமணம் பெற்றுப் போக லாபென்று காஞ்சிக்கு எழுந்தருளி ஸ்வாமி மடத்திலேயே நாளெந்துநாள் தங்கி யிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி ஒரு விஷகண்ணவாக்தி அப்போது அந்த ஸ்வாமியோடு அடியேனுக்கு மிகவும் நெருங்கின பரிசயம் ஏற்பட்டு அது திருத்திடு அபிவிருத்தி யடைந்து அடிக்கடி அவரை யுத்தேசித்து அடியேன் சென்னைக்கு விடை கொள்வ தும், அடியேனை யுத்தேசித்து அவர் காஞ்சிக்கு எழுந்தருள்வதமாய் ஸந்திரிஷம் ப்ரபலப்பட்டுவிட்டது. அந்த ஸ்வாமி சென்னை தங்கசாலைத் தெருவில் ஐயை அமைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று சாரிடுகளில் உபந்யாஸங்கள் ஸாதிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது அடியேன் அடிக்கடி அங்குச் சென்றிருப்பேன். அந்த ஸ்வாமியை நிம்மனத்தினால் அங்கே உபந்யாஸங்களும் செய்வேன். அவ்விடத்தி னேயே ஸத்ரவாஸம் செய்யும்படி அவ்விடத்து பக்தர்கள் பலர் கேட்டுக்கொள்வர் கள். அப்போது அடியேன் வித்யார்த்தி தசையிலே யிருப்பவனாதலாலும் நகர வாஸத்தில் ருசியற்றவனாதலாலும் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கிற்றிலேன்.

பண்டிட் லக்ஷ்மணசார் ப்ரஸ்தாவம்

அப்போது அவ்விடத்தில் அதே வீதியில் பண்டிட் லக்ஷ்மணசார் கிதையுபந் யாஸம் செய்து கொண்டிருந்தார்; பட்டப்பா ஸ்வாமி அவ்விடத்தில் உபந்யாஸம் ஸாதிக்க ஆரம்பித்த பிறகு லக்ஷ்மணசாருடைய லக்ஷ்மி குறைபட தொடங்கிற்று; பட்டப்பா ஸ்வாமி ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ஜனங்களை ஆவர்ஜனம் செய் கிறாரென்று தெரிந்து கொண்ட லக்ஷ்மணசார் தாமும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பரிசயத்தை ஸங்காதித்துக் கொண்டு மறுபடியும் சென்னைக்கு வருவதாகச் சொல் விப்போய் அப்படியே இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் எள்ளுநாவத்திலிருந்து கொண்டு சில ஸ்ரீஸூக்திளை பண்டிதர்களைத் துணைகொண்டு நிம்மாயுபந்தத்தில் சிலசில டாகங்களைத் தரம் அதிகரித்து வியாக்கியானங்களையும் லேசித்து மறுபடியும்

சென்னைமாநகர் வந்து முதன்முதலாக அமலாஜிபிரான் உபந்யஸித்தார்; திருப்பாவையும் உபந்யஸித்தார். பெரியவாச்சாண்டிவிடம் கனலிலே தமக்கு ஸ்ரீஸ்ரீ தீரமணித்து அர்த்தவிசேஷங்கள் உபநித்திருக்கிறார்கள். அதன்மேல் சோதித்து வராமல் பழம்பழியே பக்தர்கள் அவரிடம் திறந்து கொடுத்த உமதவாஸம்மிக் கொடுத்தார்கள். அவருடைய பரிசயம் மிகவுயிருந்தது.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்வாமி திருவருள் விளக்கம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்வாமி திருவருள் விளக்கம். சின்ன கவியன் ஸ்வாமி யென்று தேவமெல்லாம் பரந்த பெரும் புகழுடைய ஸ்ரீமத். வானவாழ்வன் ஸ்வாமி முதல்தடவன் கப்பெரிய யாத்திரை புறப்பட்டருளிக் காஞ்சிப் பரந்தம் எழுந்தருளியாகிறது. அப்போது அடியேன் ஸம்பந்தாய சந்திரிகா திருந்த முகரணத்தில் தத்பரஞ் சிருந்தபடியால் அப்போது அச்சிட்டிருந்த புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொரு விசேஷம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் நினைவு அனுப்பியிருந்தேன். ஸம்பந்தாய சந்திரிகைக்கு விஸ்தாரமான பூமியையும் விசேஷ டிப்பணியும் எழுதிச் சொத்திருந்தேன். அவற்றை ஸ்ரீஸ்வாமி கடாகழித்தருளிக் திருவுள்ளம் போரவுகந்து கொடுக்கிறார். கவனத்தினால் சீரணித்த தொழமை கொண்டது போல உடையாரும். என் பதற்கு உன் முறையிலேயே திரவய ஹா நுகர் ஹம் செய்தருளினார். அனை பரிசேஷங்கள்? பரமமேனபதா? கருண யென்பதா? இவ்மேனபதா? இன்னதென்று சொல்லத் தெரியவில்லை. அந்தஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி நாற்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு பின்பு இவ்மேனபதா? என்னும்படியான அந்த நினைவை அடியுமல் கெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமியின் பரமக்குணங்கு இவக்காகப்பெற்ற ஸந்தர்ப்பங்கள் பலபலவுண்டு.

ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி திருவருள் விளக்கம்

சின்ன கவியன் ஸ்வாமி தெற்குப் பரந்தத்திற்கு மூன்று விசை யெழுந்தருளின யாத்திரைகளில் முதல் யாத்திரையில் மட்டுமே காஞ்சிக்கு எழுந்தருளினார் மற்ற இரண்டு யாத்திரைகளில் ஒரு பரியாயம் சிங்கப் பெருமாள் கோயிலிலும், மற்றொரு விசை திருநெல்வேலியில் சிவநான் தங்கியிருந்து அவ்விடங்களிலே அடியேன் பரமக்குணப்போடும் திரவய பரிசேஷமும் வரவழைத்தருளி விசேஷ அநுகூரணங்கள் செய்தருள் பரப்பினாயிற்று. அப்போதே அடியேன் பல துறைகளில் பலநூல்களை யெழுதிய சிந்தி வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை யெல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஸ்ரீஸ்வாமி கடாகழித்தருள்வது திருவுள்ளவுகப்புக்குப் பேசுக்கு விடாகக் கருணாபரிஹாசம் ஸ்ரீமதங்களை யநுகூரணிக்கத் தன்வதுமாயிற்று. அனைக்கரந்தங்களின் முத்தரணத்திற்காக ஸ்ரீஸ்வாமி பெருகுதவி புரிந்ததும் அப்ரமேயம். எத்துணை கித்தர்மணி, மருந்து பாஷினி யுடைய ஸம்ஸ்கிருத பதிரிகைகளையெல்லாம் ஸ்ரீஸ்வாமி வரவழைத்துக் கடாகழித்தருள்வது வழக்கம். ஸம்ஸ்கிருத சந்திரிகா, மிதரகோஷடி, ஸந்தருதலாதிநீ என்கிற பெயர்களால் அப்போது ஸம்ஸ்கிருத பதிரிகைகள் பலபல நடந்து கொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் அடியேனுடைய விவாஸங்களில்லாத பதிரிகை காணக்கிடைக்காது. அந்த விவாஸங்களை யெல்லாம் விடாது கடாகழித்தருள்வது ஸ்ரீஸ்வாமிக்கு அடியேன் விடத்தில் புகர்வாதஸ்வாத் தினும் மிகுந்த வாதஸ்வாதம் உண்டாயிற்று. அதையெல்லாம் தன்கு அறித்தவர்

புதிதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு கட்டிடம் கிடைக்காததால் கட்டிடம் 407 மீட்டர்; வரை நீளமானது.

இந்தியாவின் தலைநகரம்

அப்போதைய ஸ்ரீ ஸ்கந்த பதிகைகளில் அப்போதுண்டிய கதையப்தி

மூலம்: மூலிகைத் தாவரம் பீராயத்திலிருந்து அடியென அசுமார் ஒரு தயத்தில் அமர

ஞாந்விடிய வகையு இது முஸ்லிவாமிக்கும் நன்றி தெரியுமாதலால் அந்த ஞானாக்ஷர
 தத்திலேயே பாக்ய பாசதவரை தெளிந்த சத்தைக்கு முன்னில் மூன்றிலும் ப்ரகடம்
 என்னுள்ள ஞானினையத் தம்மெதிரிலேயே சிலே கமாக்கி விண்ணப்பம் செய்ய நி
 மிக்குள்ளினின்று இந்த ஞானியின் ப்ரபேயம் இன்னதென்பதைச் சற்று விவர
 கிரேயம் ஞானியற்குதயத்தில் மூன்றும் ப்ரகரணத்தின் 'வன் பெருவாசகமும்
 ஹய்ய' இவ்விது ஞானினை தொடங்கி இருபத்தெட்டு ஞானினை நம்மாழ்வா
 ருடைய பெற்றியாய்க்கின் மங்கலாராவனம் செய்த நித்யபதிகளில் விவங்கு
 திக்குணவாகிய ஆச்சரியமாக அநுவிக்கப்படுகின்றன. இப்பதாரம்பத்தில் இரள
 டாம்மெதிரியாகிய 'பண்டைநாளா' 'ல' என்கிற திருவாய்மொழியில் திருப்புகளிருபு
 வரகுணவாகிய 'ஸ்ரீநைஞன்டம்' என்னும் மூன்று திருப்பதிகள் புகழ்க்காரனை
 செய்யப்பய்ய வன்காசலாவி' அம்மூன்று கலங்களிலும் விளங்கும் குணத்தை ஞா
 னானியினான் அநுவிச்செய்தார். ஆசாரியற்குதயகாரர். [அநுதான்] 'பிரக்யபாக
 வரை' இவ்வாதி' இதன் கருத்து யாதெனின்; ஒருவனுக்குக் கனத்த பபெருந்தா
 அவன் அவனம் பக்துமாவதற்கு முன்பே பதற்றத்தினால் அவ்வம் பக்துமையாகி
 விடத்தகுநகருத்து சற்றுப்போது' அங்கு படுத்திருப்பதும் சற்று உட்கார்ந்திரு
 பதும், சற்று நின்றுகொண்டே 'ஆச்சு ஆச்சு' என்பதுமாய்த் தனிப்பன். அப்படி

ஆழ்வாராகிற பரமபதியாகிய பாகம் பக்குவமாவதற்கு முன்பு (அவரை) அநுபவித்துப் பகிரீர முடியாமையால் 'அந்த பரமபதி பக்குவமாயிற்று ஆயிற்று?' என்று பதற்றங்கொண்டு திருப்புகளினுடையிலே சேரவிடப்படும், வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருப்பதும், ஸ்ரீ ஸ்ரீ தண்டத்திலே நிமிடபுராணமும்; இப்படிப்பட்ட தவராதிசயம் இம்முன்று திருப்பதிகளிலும் வ்யக்தம்—ரஹ்து இந்த ஞானியின் கருத்து. யோக்ய—பேசிய பூதரான ஆழ்வாருடைய, பாக—பதி பரிபாகத்தைப் பற்றிய, த்வவா—எம்பெருமானுடைய பதற்றமானது. தெளிந்த கருத்து இவ்வாறும்—'தெளிந்த, என்ன சிந்தை யகங்கழியாததே எனது அழகத்து முன்னடிப்பான் *புனிந்துடிக்கெடந்த உருகுணமங்கையிருந்து வையுத்தத்துள் நின்று' என்று மடியில் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று திருப்பதிகளிலும், பாகம்—வ்யக்தம். என்று பதப்பெருள் காண்க. இவ்வளவு பொருளைக் கொண்டிருக்கின்ற ஞானியைச் சலோகமாக்கிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நியமனமாயிற்று. உடனே ஒரு காகிதம், வாங்கிச் சலோகத்தை யெழுதித் திருவடிகளில் ஸார்ப்பித்தேன். அடியென் எழுதின ஆசாரிய ஹருதயஸாரத்தின் பக்கே ஸ்ரீ முகவருஷத்துப் பரிபூரணமாய் (பக்கம் 150-ல்) எழுதியுள்ள

“இந்த ஞானியைக் கைய ஒரு ஸர்ஸ்குத சலோகமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு கால் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யா திவ்யானமாமவசித்ஸா கலியன ஜீவா ஸ்ரீ ஸ்ரீ நியமித்தருளினபோது, அடியென், விண்ணப்பம் செய்த சிவரகம் வரமுறு”

என்று மகுடமிட்டு அந்த சலோகத்தை முதலாம் செய்திருக்கிறேன், அதாவது, போக்யபூத மடனோப யோகினோ பக்திபாக விஷயம் தவராது இறாது, வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருப்பதும் தல்பசாய்ப்புலிசம்ச்ச தஸ்திவர்க். என்பதே அந்த சலோகம்; இதனை ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ கட்டித்தருளி அங்கிருந்த வித் வான்களுக்குத் தர மே வாரித்துச் சுட்டியருளி “மூல ஞானியின் தாற்பரியத்தானது இந்த சலோகத்தினுள் தான் தெள்ளிதாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது” என்று ஸாதித்தருளின வார்த்தை.

இந்த ஞானியோடு கூட ஆழ்வார் பாசுரங்களிரண்டையும் சலோகமாக்கும் படி நியமித்தருளினதாக விஜ்ஞாபித்தேன், அவற்றுள் முதற்பாசுரம் பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-84.

“ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகமநிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டுபோன பெருமகளாய்க் குடிவருந்து பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை மருமகனைக்கண்டுநகந்து மணட்டுப்புறம் செய்யுங் கொலோ”.

இப்பாசுரத்திற்கு அடியென் அப்பியாது விஜ்ஞாபித்த மொழிபெயர்ப்புச் சலோகத் தையும் அடியவனது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையின் அப்பாட்டின் தீபிகையில்

கலையுங்கரியும் பரிமாறும் நிரியங்காளம் கடந்து போய்ச்
 சிலையுங் கலையுங் குணையாகச் செவ்வூள் வென்றிச் செருக்களத்து
 மலைசெரண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கை வாளரக்கர்
 தலைவன் தலையகத்துக் கைத்தான் காளக்கிராம மடை நெண்டே.

(இப்பாட்டுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக இந்த யிசை நலையில் விஜயகுமாரித் தலோசம்)

ஹரிஜன் கிராமம் துரகைச்ச வயாப்தா மடவீம் அதியர் ஸர்
தறுஷா விசிகைல் ஸஸஹாயோ கதவாந் ஜயதாம் ரணபூமிம்,
கிரியிர் ஜலதௌ க்ருதஸேது: தசவக்தர் சிராம்ஸி தச வ்யலுநாத்
பகவாந் ஸஹி யத்ர வீராஜநி தம் ஸாலக்ராமம் யஜ சித்த.

இந்த சிவாராமம் அடியேனுடைய பெரியதிருமொழி ஸம்ஸ்கிருதரதுவாதத்தில்
(பஞ்சமக்ஸிக்தாபரநாமதேய ஸ்ரீ பரகாலஸூரி ஸங்கதத்தில்) பக்கம் 24ல் காண்க.

சின்னகலியன் ஸ்வாமியின் க்ருபாப்ரபாஹபரிஸாஹங்கன்

ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களையும் சலோக ரூபமாக மொழி பெயர்த்தும்படி ஸ்ரீஸ்வாமி
நியமித்தருளினதைச் சிரமேற்றுகொண்டு ஸ்ரீஸ்வாமிபுத்திரம் தந்தியாய் முழுக்கூப்
படி ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் யநாவகாசம் இரண்டொரு மாதங்களில்
சலோகமாக்கி முடித்தேன். அந்த ஸம்யத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி (சின்னகலியன்
ஸ்வாமி) வடதேச யாத்திரை பொழந்தருளியிருந்தார். எவ்விடத்தில் எழுந்தருளி
யிருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் நேரேவின்கொண்டு இந்த ஸம்ஸ்கிருத அநுவாதங்
களை ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ தியாக வாசித்துக் காட்டவேண்டுமென்றிது குறுகலான
முண்டாயிற்று. அதுவரையில் அடியேனுக்கு வடதேசயாத்திரை ப்ராப்தமானதில்லை.
அடியேனுக்கு பதிரிகாசம் யாத்திரை மூன்று பர்யாயமும், ஹரித்வார ஹருஷ்டே
சம் வரையில் யாத்திரை இருபத்திரண்டு பர்யாயமும் ப்ராப்தமாகியிருக்கிறது. வய
நாட்டு யாத்திரையி ஸெந்தருளி யிருக்கின்ற சின்ன கலியன் ஸ்வாமியை ஸேவிப்ப
தற்கென்றே ஒரு பயணம் புறப்பட்டேன். அதுதான் அடியேனுடைய முதல்தடவை
யான வடநாட்டு யாத்திரை.

பாட்டுநகரில் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு விடை கொண்டது

அப்போது சின்ன கலியன் ஸ்வாமி பாட்டுளவில் (Deegha Ghat) தீகா காட்
டென்னுமிடத்தில் பரிஜல பரிவாரங்களோடும் பத்து விதவாஸ்களோடும் விசேஷச்
சிறப்புடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். தீகா காட் என்னுமிடத்தை நம் தேசத்தவர்கள்
பலர் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தீக்க காட் என்பதே 'தீகா
காட்' என வழங்கப்படுகிறதேபோலும். அங்கே பெருகுக்கின்ற கங்கை காலு ஸம்ஸ்
அகலமுள்ளது. ஸ்ரீமத் மென்னவேனுமே யொழிய நதி யென்னமுடியாது. அந்த
கங்கையின் கரையில் ஸ்ரீமத்யமானதொரு ஹர்மயத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி யெழுந்தருளி
யிருக்கிறார். அவ்விடம் சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவடி வாரத்தில் ஒரு வாரம்
வாழ்ந்திருந்தேன். ஆஸ்தான் விதவாஸ்கள் பலருமங்கு ஸேவைஸாதிக்கிறார்கள்.
அந்த ஸந்நிவேசத்தை நினைக்கும்போதே அடியேனுடைய பலகாங்கிதமாகிறது.
அலையாருங்கடல்போல் முழங்கும் கங்கையை வாசலில் கண்டு கொண்டிருந்தாலும்
பசி தோன்றாது. காலை மாலை வேளையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் உபயவேதாபதர்வசனம்
ஹிந்தியிலும், ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஆச்சரியமாக நடைபெறுகின்றது. சாதுர் மான்ய
ஸங்கல்பஸமயமது. "ஸ்வாமி நியமித்தருளினபடி மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் சலோக
ரூபேண மொழி பெயர்த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஸ்ரீ தியாகத் திருச்செவி

சுருத்தியேயாக வேண்டும்” என்று விழைந்திருந்தேன். அப்போது காலக்ஷேபத்
தையும் நிறுத்தி இதையே வாசித்துக்கொட்ட நியமனமாயிற்று. அங்குள்ளாரினவரும்
கூடியிருந்து கேட்கவேண்டுமென்றும் கட்டளை விட்டிருப்பாதிற்று. ஏழெட்டு நாள்
இவ்வரங்கேற்றமே போது போக்காக சிகழ்ந்தது.

அங்கே அரங்கேற்றப்பெற்ற அந்த ரஹஸ்யமான க்ஷேபகாலங்களுக்கு
ஸ்ரீ ஸ்வாமி “ரஹஸ்யரத்னமாலிகா” என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தது. இதை விரை
வில் அச்சிட வேண்டியதென்றும் நிபந்தித்தருளினார். தென்னாற்காசியில் மேலே
தமிழ் மூலமும், கீழே சுவைகமுகமாக அச்சிடப்பட்டது. அந்தக் கேள்வி கேள்வி
பெளதரணம் பத்தினது. அச்சுக்கூடத்தில் தேவநாசுரலிங்கம், வெகு நேரத்தியாக
2000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திவ்யார்த்த தீபிகைக்குத் தடையும் விடையும்.

திவ்யார்த்த தீபிகையுரை எழுதி வெளியிட ஆரம்பித்தது ஏறக்
குறையானதுபது வருஷமாகிறது. அப்போது மாதந்தோறும் 10 பக்கம் கொண்ட
ஒன்றொரு ஸஞ்சிகையாக வெளியிட்டுவந்தேன். (சென்னை N. R. கோவிந்தசாமியின்
ஸம்யக்தம் நேரிடாதகாலம் அது.) ப்ரதிமாத ஸஞ்சிகையாக வெளியிட்டு வந்த
காலத்தில் பூமத் பாமஹம்ஸேத்யாதி சின்ன கலியன் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கும்
அனுப்பி வந்தேன். ஸ்வாமி முதல் ஸஞ்சிகையைப் பூர்த்தியாகக் கடைசித்தருளி
ஸாதித்த பூமுகத்தில் “இந்த வரையை இவ்வளவோடு நிறுத்த வேண்டும். இவ்
வரையால் பஞ்சாசார்ய முகமாகக் காலக்ஷேபம் செய்து தெரிந்துகொள்ள
வேண்டியவர்களுக்காய் வ்யாக்யானங்கள் உள்வோ அடங்கிப்பேரய்விடும்.
இந்த உம்முடைய உரை எல்லாருக்கும் ஸௌகர்யமாக விருப்பதால் இதையே
பார்த்துக் கொள்வோமென்று பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களைத் தொடராமலேயிருந்து
விடுவார்களாம்” ஆகவே பெரிதாழிதான் திருமொழி முதற்பத்தொரு இவ்வா நிறுத்தி
விடும்” என்று நிபந்தித்தருளியிருந்தார். ஆனால் நிறுத்த முடியவில்லை. 350 பேர்
களுக்குமேல் சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்து முன் பணம் அனுப்பியிருந்தபடியால்
தொடர்ச்சியாக நடத்தவேண்டியதாயிற்று. சின்ன கலியன் ஸ்வாமி பூமுகத்திற்கு
ஏதோ பதில் எழுதிவிட்டு நான் தொடங்கின காலிபத்தை நிறுத்தாமல் நடத்தியே
வந்தேன். ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கும் மாதந்தோறும் ஸஞ்சிகை போய்க்கொண்டிருந்
திறது. சில மாதங்கட்குப்பிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலிருந்து மறுபடியும் பூமுகம்
கிடைத்தது. “உம்முடைய திவ்யார்த்த தீபிகையுரை ஸாமான்ய
களுக்கு மட்டுமல்லாமல் உயர்ந்த பண்டிதர்களுக்கும் உபகாரகமாக இருப்பதால்
இது அவசியம் நடந்து வரவேண்டியதுதான். பூர்வாசார்யர்கள் தாரும் ஒன்றுக்குப்
பல வ்யாக்யானங்கள் இட்டருளியிருப்பதுபோல இந்த வ்யாக்யானமும் ஒன்றுக்
இருக்கலாம். தளர்ச்சியடையாமல் இந்த திவ்யார்த்த தீபிகையை விரைவில்
பூர்த்தி செய்வது நலம்” என்று நியமனம் ஸாதித்தருளினபடி. முதலாயிரத்தின்
தீபிகை முடிவுபெற்றுப் பெரிய திருமொழி தீபிகை நடந்துகொண்டிருக்கிற ஸமயத்
தில் வானமாமலைக்கு விடைகொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமியை ஸேவித்தபோதும் உலகத்
பல வார்த்தைகள் அருளிச்செய்யப் பரப்பதாயிற்று.

பேரருமாள் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி மூர்த்தி பயங்கரம் அன்னங்கராசாயருடைய
என்பத்து தாக்காளது நிரம்பி பிறவிக்கு தீவை மாராள்

சீருதி ஸம்ருதிநியாஸ புராணுர்த்த ஸமுச்சயம்

வேத ஸம்ஹிதையிலிருந்து சில விஷயங்கள்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

1. வெள்ளி நாளாயம் தகயிணைக்குரியதன்று

மமத யஜுர் வேதத்தில் முதல் காண்டம் ஐந்தாவது பர்க்கம் தொடங்கு
வது தேவாஸுரால் ஸம்பத்தா ஆஸந்தே தேவா விஜயமுயந்தா இத்தயதி இங்கு
அக்ஷிணய பற்றின் ஓர் ப. பாக்யமொளம் ஒதப்படுகிறது. அதை பரஸ்யபாருகாரோண
விவரித்தெழுதுகின்றேன். தேவர்களும் அசுரர்களும் யுத்தம் செய்கையில் வெற்றி
பெற்ற தேவர்கள் அசுரர்களிடமிருந்து மூத்தும் மணியுமான சிறந்த பொருள்களைக்
கொள்ளுகொண்டு அவற்றைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அக்ஷி தேவன்யம் வைத்
தார்கள். மீண்டு மொருபால் நமக்குத் தேவ்வி விளங்க்தான் அப்பொது இவை
நமக்கு ஆபத்தனமாயிருக்கு மென்றெண்ணி வைத்தார்கள். அவற்றை அக்ஷிதேவன்
தானே கொள்ள கொள்ள வெண்ணி அப்பால் சென்றத் தொடக்கினான். அதை
யறிந்த தேவர்கள் அப்பொருள்களை மீட்டுக் கொள்ளவேண்டிப் பின் தொடர்க்தொடி
னார்கள். ஒடி பகாக்காரமாகப் பிடுக்கினபொது அக்ஷிதேவன் அமுதான். அதனால்
அவனுக்கு ருத்ரனென்ற பெயருமுண்டாயிற்று. அவன் அமுத கண்ணீர் கீழே
விழுத்து அது வெள்ளியான ஆயிற்று. கண்ணீரின் விகாரமான வெள்ளியானது
தகயிணைக்குத் தகாதது. எவன் யற்றுகத்தில் வெள்ளி நாளாயத்தை தகயிணையாகக்
கொடுக்கிறானோ அவனுடைய இல்லத்தில் வருஷத்திற்குள் ரோதன விமித்தமுண்டாம்.
ஆதலால் யஜுருத்தில் வெள்ளி நாளாயத்தை தகயிணையாகக் கொடுக்கக்கூடாது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மேலே விவரித்த வேத வாக்கியத்தில் "ரஜதம் ஹிரண்யமபவத்" என்றும்
"ரஜதம் ஹிரண்யம் ஆதகயிணயம்" என்று மிருக்கையாலே ரஜத மென்ற வெள்ளி
யும், ஹிரண்ய மென்ற பொன்னும் தகயிணைக்கு அசர்வமென்று சிவர் கொன்று
வர்கள். அது தவறு. ஹிரண்யமென்பது தனத்திற்குப் பொதுவான வாகை.
'ரஜதரூபமான தனம்' என்று அர்த்தமே யொழிய, வெள்ளியும் பொன்னும் என்று
அர்த்தமன்று. இங்கு வித்யாசன்ய பாஷ்யப்பல்க்கி வருமாறு—"ரஜத ரூபம் நம
அபவத்; அத்ர ஹிரண்ய ஈப்தஸ்ய தஸஸாமார்ய வாகித்வாத் ரஜதம் ஹிரண்யமிதி

அவிருத்தம்." என்று. பட்ட பாஸ்கரருடைய கருத்தும் இதுவே யாகும். வேதத்தில் "ஹிரண்யம் தக்ஷிண" என்று நூறிடங்களில் வருகிறது; அங்கெல்லாம் ஸ்வர்ண மென்றே பெர்ருள். இக்காலத்தவர்கள் பெருப்பாஷம் சார்த்தத்திலும் கூட நோட்டை [காகிதத்தை] வைத்து தக்ஷிணை கொடுப்பது ஒரு விதத்தில் நலமேயாம்.

2. பஞ்சம ஜாதி உண்டென்பதற்கு வேதத்தில் ப்ரமானம்

முதல் காண்டத்திலேயே ஆறுவது ப்ரச்நத்தில் கடைசி யறுவாகத்தில் "யாதே ஜநேஷு பஞ்சஸு" என்று ஒரு வாக்கியம் ஒதப்பட்டுள்ளது. இங்கே ஐந்நபத்திற்கு ஜாதியை அர்த்தமாக பாஷ்யம் செய்துள்ளார்கள். "பிராஹ்மணா திஷு பஞ்சஸு வர்ணேஷு" என்றே பாஷ்யகாரர்களிருவரும் எழுதியுள்ளார்கள். இத் தால் நான்கு ஜாதிக்கு மேற்பட பஞ்சம ஜாதி யென்பது சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப் படவே யில்லை யென்று நவீனர்கள் கூறுவது நிராதார மென்றறியக் கடவது. "சத்வாரோ வர்ணா" என்று பலவிடங்களிலும் வருவதுண்டு; அதை யாரும் அபல பிக்கமாட்டார்கள். அதனால் பஞ்சம ஜாதி யில்லை யென்றதாகாது.

3. துர்ப்ராஹ்மணத்வமும் தத்பரிஹாரமும்

"யஸ்ய வேதச் ச வேதீ ச விச்சித்யேதே த்ரிபூருஷம், ஸ வை துர்ப்ராஹ்மண:" என்று சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. வேத ஸம்பத்தமும் அக்ரி ஸம்பந்த முமில்லாமல் மூன்று தலைமுறை சுழித்து விட்டால் துர்ப்ராஹ்மணனாய் விடுவன். ஒரு வைதிக கருமத்திற்கும் அவன் அர்ஹனல்லன்—என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த துர்ப்ராஹ்மணத்வத்தைப் போக்கிக்கொள்ள வேறுமென்று ஒருகால் ஒரு வற்குத் தோன்றினால் அதற்கு வழியில்லையோ வென்ன, வழியுண்டென்றது இரண்டாவது காண்டத்தில் முதல் ப்ரச்நத்தில் பத்தாவது அறுவாகத்தில் தொடக்கத்தில் "ஆச்னிகம் தூம்ரலலாமமாலபேத யோ துர்ப்ராஹ்மணஸ் ஸோமம் பிபாஸேத்" இத்யாதியை வைதிகர்களிடம் உணர்க.

4. விச்வருபனுடைய விசித்திரமான கதை

இரண்டாவது காண்டத்திலேயே ஐந்தாவது ப்ரச்நத்தின் தொடக்கம் விச்வருபனுடைய மென்பது. இதில் ஒரு ஆச்சரியமான கதை சொல்லப்படுகிறது. (அதாவது) தவஷ்டாவின் மகன் விச்வருப னென்பவன் தேவர்களுக்குப் புரோஹிதன், அசுரர்களுக்கு மருமகன். அவனுக்கு மூன்று தலைகளிருந்தன. அவை ஸோமபசனத்திற்கும் ஸுரபானத்திற்கும் சேரறுண்பதற்குமானவை. அவன் பலர் முன்னிலையில் தேவர்களே ஹவிர்ப்பாகம் கொள்ளத் தகுத்தவர்கள் என்பான். மறைவில் அசுரர் பகதமாகவே சொல்லுவான். இப்படி விவரப் பேச்சுள்ள விவனை வதைக்க வெண்ணின் இந்திரன் வஞ்ரப் படைகினால் அவனது தலைகளை யறுத்திட்டான். அறுபட்ட அம்முன்று தலைகளும் மூன்று பசுநிகளாக விழுந்தன. அதனால் ஸுண்டான் ப்ராஹ்மணியாபாபத்தை இந்திரன் கையெடுத்திப் பெற்றுக்கொண்டான். ஒரு ஸம்பத்ஸாமாஷ்டிஷம் ஒன்றும் செய்பாமலிருக்கையா நிக்ஷைபுண்டாயிற்று. அதனால் பரிஹாரம் செய்து கொள்ளக் கருதிய அவ்விரந்திரன் ப்ராண்டத்திற்கு வந்து

சேர்ந்து பூமியை கோக்கி இப்பாபத்தில் மூன்றிலொரு பாகத்தை மீ ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றான். அதற்கிசைந்த பூமி "என்னிடத்திலிருந்து மன்னின் வெட்டி யெடுத்தால் மறுபடியும் அந்த இடம் பூர்த்தி யடையும்படி வரம் கொடுக்கவேணும்" என்று வேண்டிக்கொள்ள, ஒருவருஷத்திற்குள் அப்படியே பூர்ணமாகக்கூடவதென்று இந்திரன் வரமளித்தான். பூமி ஏற்றுக் கொண்ட பாபம் உழமண் பூமியாயிற்று. ஆதலால் அந்த இடம் அபரிசுத்தம். பிறகு இந்திரன் வரஸ்பதி தெவ்வையை யடைந்து தன் பாபத்தில் மூன்றிலொரு பங்கை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினான். "என்னை வெட்டிவரும் மறுபடியும் முன்னிலு மதிகமாகத் தளிக்கவேணும்" என்று வரம் வேண்டி, அப்படியே வரமளிக்க, வ்ருஷங்கள் பாபத்தில் மூன்றிலொரு பங்கை ஏற்றுக் கொண்டன. அது 'கோந்து' என்கிற பசையாக ஆயிற்று. அது அபரிசுத்தமாகையால் புறிக்கத் தகாதது. பிறகு இந்திரன் ஸ்தீர்களின் திரளிலே வந்து சேஷித்துள்ள ஒரு பாப பாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டி, அவர்கள் 'நாங்கள் காப்பிணிகளானா டீனும் பதிபாகத்தை இழவாமலிருக்கும்படி வரமளிக்க வேணும்' என்று வேண்டி, அப்படியே வரமளித்து ப்ரஸ்மஹத்யாபாபத்தினின்றும் பூர்த்தியாக விடுபட்டான். ஸ்தீர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாபம் அவர்களுடைய மாதவிடாயாக ஆயிற்று. (இதற்குமேல்)* தஸ்மாத் மலவத்வாஸஸா ந ஸம்வ தேத ந ஸஹாஸீத* இத்யாதியானே ரஜஸ்வலாஸ்தீ கியமங்கள் பஸ் சொல்லப் பட்டுள்ளன. அவனோடு பேசக்கூடாது, அவனோடு ஒருங்குறத்தில் வளிக்கக் கூடாது. இத்யாதி.

5. ரஜஸ்வலாஸ்தீரியினிடம் அன்னம் பெறலாமென்பது பற்றிய சர்க்கை

மேலே (4ம்) விவரித்தவிடத்தில் ரஜஸ்வலாஸ்தீ கியாங்கள் சொல்லி வரும்போது "நாஸ்யா அன்னமத்யாத்" என்றது. (அதாவது) பழிஷ்டை தொட்ட (அல்லது) கொடுத்த அன்னத்தை உண்ணக்கூடாது என்றபடி. இதற்குமேல் "அதோ கல்வாஹு:" என்று பக்ஷாந்தரம் சொல்லப்படுகிறது; அஃதென்னவென்றால், அப்யஞ்ஜனம் வாய் ஸ்தீரியா அந்நம், அப்யஞ்ஜனமேவ ந ப்ரதிக்குஹ்யம், காம மந்யதிதி" என்பதாக. இந்தவாய்த்தின் பொருள் என்னவென்றால், பழிஷ்டை யிடம் அன்னம் கொள்ளலாகாதென்றது அப்யஞ்ஜனம் [தைலஸ்னனம்] கொள்ளக் கூடாதென்கை; மற்றது இஷ்டப்படியாகலாம் என்றதாகப் பொருளாகிறது. அவனிடமிருந்து என்னொய் வங்கக்கூடாதென்று சிலர்; அவன் எண்ணெய் தேய்க்கக்கூடாதென்று சிலர்—என்பதாக பட்டபாஸ்காரும் வித்யாரண்யரும் எழுதுகிறார்கள். 'அந்நம் ஸத்யாமிச்சாயம் போத்தவ்யம்' என்று வித்யாரண்ய பாக்ய பங்கதி. இவ்வனே சில அபிபுத்தர்கள் சொல்லுவதாக எழுதிபுள்ளார். அவனோடு பேசக்கூடாது, அவரிருக்கும் க்ருஹத்திலேயே யிருக்கக்கூடாதென்று கீழே ஸ்பஷ்டமாகவுள்ளது. இது வைதிகவிதவாஸ்கள் விமர்சிக்கவேண்டிய விஷய மென்று விடப்படுகிறது. அறிஞர் அவசியம் விமர்சித்தெழுதவேண்டும். *

6. ஆசார்ய பக்தியின் கனத்தினால் பெற்ற பலன்

அந்த இரண்டாவது காலத்திலேயே அந்த ஜந்தாவது ப்ரச்சத்திலேயே எட்டாவதுவாகத்தில் க்ருமேதன் பருச்சேபன் என்னுமிரு கிஷிகளின் உபாக்கி

யானமொன்று ஓதப்படுகிறது. [ந்ருமேதச் ச பருச்சேபச் ச ப்ரஹ்மவாத்யமவதேதாம்] இய்யாதி. இவ்விருமுனிவரும் நான் ப்ரஹ்மவாதியா? நீ ப்ரஹ்மவாதியா? என்று விவாதப்பட்டனர். [ந்ருமேதன் நான்தான் ப்ரஹ்மவாதி யென்கிறான், பருச்சேபன் நான்தான் ப்ரஹ்மவாதி யென்கிறான்.] இந்த விவாதம் முடிவடையவேணும்; அதற்காக ஒரு சரக்கட்டையை முன்னே யெடுத்துப்போட்டு இதில் நெருப்பைப்புண்டாக்கவேண்டியது; யார் உண்டாக்கவல்லாரோ அவரையே ப்ரஹ்மவாதியாக முடிவு செய்யவேண்டியதென்று வ்யவஸ்தை பண்ணிக்கொண்டார்கள். ந்ருமேதன் ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லி ஊதினான்; புகைதானுண்டாயிற்று; உடனே பருச்சேபன் ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லி யூதினான்; நெருப்பு எழுந்தது. பிறகு ந்ருமேதன் இவனைக் கொண்டாடிக் கூறி அப்பா! நீயும் நானும் ஒன்று சேர்ந்துதானே ஓதினோம்; நீ நெருப்பை யெழுப்பினாய், என்னால் அது முடியவில்லையே, என்னகாரணம்? என்று கேட்டான். [ஸாமிதே நீநாமேவாஹம் வர்ணம் வேதேத்யப்ரவீதி.] மருமம் மஹான்களிடமுனருக.

7. வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் உண்டான போர்

(2-5.) பதினொராவதநுவாகத்தில் "வாக் ச மநச் சார்த்தீயேதாம்" என்று தொடங்கி வாக்குக்கும் மனஸ்ஸுக்கும் நடந்த ஒரு ஸ்பந்தத்தையும் அதன் முடிவும் ஓதப்பட்டுள்ளது. தேவர்களுக்கு நான்தான் ஹவ்யம் வஸுபிக்கிறேனென்று வாக்கு சொல்லிற்று; மனஸ்ஸும் அப்படியே சொல்லிற்று; விவாத சார்திக்காக ப்ரஜா பதியிடம் சென்று கேட்டபோது அவர் வாக்கைநோக்கி 'நீ மனஸ்ஸுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கையாலே உனக்கு ஸ்வாதந்த்ரியமில்லை; ஏனென்றால் மனஸ்ஸு நினைத்ததையே வாக்கு சொல்லக்கடவதானையாலே' என்று மனஸ்ஸுக்கு ஏற்றமாகத் தீர்ப்புக் கூறினார். அதனால் கோபங்கொண்ட வாக்கானது 'நேஹ ப்ரஜாபதே! நீர் எனக்குத் தாழ்வு சொன்னபடியாலே யாரும் உமக்கு வாக்காலே நேறாமல் செய்யக்கூடாது' என்று சொல்லிப்போயிற்று. ஆகவேதான் "ப்ரஜாபதியில் மனஸாத்யாயம் ஆகாராவாகாயதி" என்று உபாத்தபாயர்கள் சொல்லிப் போருகிறார்கள்.*

8. ப்ரஹ்மணனுக்கு ஏற்றங் கூறுதல்

(2-5.) அந்த அநுவாகத்தின் முடிவிலேயே ப்ரஹ்மணனுக்கு ஏற்றமாக ஓதப்பட்டுள்ளது. "யத் ப்ரஹ்மணச் ச அப்ரஹ்மணச் ச ப்ரந்ருமேயாதாம்" இய்யாதி. (பொருள் வருமாறு) ஒரு ப்ரஹ்மணனும் மற்றொரு அப்ரஹ்மணனும் கூடி ஏதேனும்ொன்றுக்கு விவாதப்பட்டு ஒரு பெரியவரிடம் சென்று மாத்யஸ்த்யம் கோரி முடிவுசொல்லும்படி விரும்பினால் அப்பெரியவர் ப்ரஹ்மண பகதபாதியாகவே யிருந்து முடிவுகூறுவேண்டியது. [எதுவியாயம் எது அபியாயம். என்றித விமர்சத்தில் புகாமல் ப்ரஹ்மணபகதமாகவே சொல்லிவிடவேண்டியது] அப்படிச் சொல்லுவதானது சொல்லுபவன் தன்னை மேன்மைப்படுத்திக் கொண்டபடியாகும். அப்படிச் கூறாமல் பிராமணனுக்குத் திரஸ்காரமாகக் கூறினால் அது கூறுபவன் தன்னைத் தானே திரஸ்கரித்துக்கொண்டபடியாகும். ஆகவே ப்ரஹ்மணனுக்குத் திரஸ்காரமாகச் சொல்லக் கடவதன்று. [சிறு குறிப்பு; * ஸ வை ப்ரஹ்மண கர்த்தப:*

•யதிச் ச ச்வபசாதம: • இத்யாதி விசேஷ சாஸ்த்ரங்கள் முன்னிலையில் இது ஸாமான்ய சாஸ்த்ரமென்று கொள்ளக்கடவது].

9. அக்நியின் விசித்திரமான இதிஹாஸமொன்று

(2-6) ஆறுவதநுவாகத்தில் “அக்நேஸ் த்ரயோ ஜ்யாயாம்ஸோ ப்ராதர ஆஸந்” என்று தொடங்கி அக்நியைப் பற்றி ஒருபாக்கியானம் ஒதப்பட்டுள்ளது. (அதாவது) அக்நிதேவனுக்குத் தமையன்மார்கள் மூவர் இருந்தனர். அவர்கள் தேவர்களுக்கு ஸ்ரமிஸ்ஸை வாங்குதிற குமாஸ்தாக்களாகவே யிருந்து மாண்டொழிந்தனர். அக்நிதேவன் நம் கடையும் இப்படித் தானாகும் போது மென்று அக்நி தேவர்களுடைய கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து கொள்ளக் கருதி நீர்னுள்ளே நுழைந்தான். தேவதைகள் அவனைத் தேடப் புறப்பட்டார்கள். அப்போது மீன் கோச்சொல்லிக் கொடுத்தது. அக்நி இங்கே மறைந்து கொண்டிருக்கிறானென்றது: அதனால் சேற்றங்கொண்ட அக்நி மதஸ்யத்திற்கு சாபம் கொடுத்தான்— ‘என்னை நீ காட்டிக்கொடுத்தபடியானே (செம்படவர்கள்) வேண்டும் போதெல்லாம் உன்னை வலையில் பிடித்துக் கொல்லக் கடவர்கள்’ என்று. அந்த சாபத்தின்படியே நடந்து வருகிறது. பிறகு அக்நியைப் பிடித்துக்கொண்ட தேவர்கள் ‘அக்நே இப்படி வா; முன்போல் எங்களுக்கு குமாஸ்தாவாக இரு’ என்றனர். அக்நி வரமொன்று வேண்டினான். ‘ஹோமம் பண்ணுவதற்காக எடுத்துக் கொண்ட தீர்வயம் அக்நியில் சேராமல் பரிஸ்தரணத்துக்குப் புறம்பே சிந்துமாகில் அது என் தமையன்மார் களுக்கு ஆகக் கடவது’ என்று. அப்படியே ஆகி வருகிறது. *

10. பரஹிம்ஸையின் கொடுமை

(2-6.) பத்தாவதநுவாகத்தில் “யோபகுராதை சதேந யாதயாத்” என்று தொடங்கி ஒரு நீதி கற்பனைப்படுகிறது. அத்தனை அடிக்க முயல்பவனுக்கு நூறு வராகன் அபராதம் விதிக்கவேண்டியது. அடிக்க முயல்வதோடு நிலைமல் அடித்த வனுக்கு ஆயிரம் வராகன் அபராதம் விதிக்கவேண்டியது. அடித்த ரக்தஸ்ராவத்தை யுண்டு பண்ணினால் ரத்தம் நிலத்தில் விழுந்து எத்தனை பரமானுக்களை வியா பிக்குமோ அத்தனை எம்வதஸ்ரகாஸம் அவன். மயயாதனைகளை யறுபணிப்பன். ஆதலால் அத்தனை அடிக்க முயல்வதோ அடிப்பதோ அடித்த ரக்தப்பெருக்கை யுண்டாக்குவதோ கூடாது. இது ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் கையாளப்பட்டிராசின்றது. *

11. அன்னம் பெறுதலும் அதனை உண்ணப் பெறுதலும்

முன்னுவது காண்டம் நான்காவது ப்ரச்சம் முன்னுவதநுவாகத்தில் சில காமயேஷ்டிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று; “அக்நிஷோமீயாமால பேத ய: காமயேத அந்வநாந் அந்வாதஸ் ஸ்யாமிதி” இத்யாதி. (அதாவது) எவன் அன்னம் வேணுமென்றும் அன்னத்தை யுண்ணுபவனுக்குமாக வேணுமென்றும் விரும்புகிறானோ அவன் அக்நிஷோமீயேஷ்டியைச் செய்யக்கடவன். இந்த இஷ்டியில் இரண்டு தேவதைகள் ஆராதிக்கப்படுவதால் முதல் தேவதையான அக்நியினுலே அன்னம் கிடைக்கும்; இரண்டாவது தேவதையான ஸோமனுலே அக்காதக சக்தி

கிடைக்குமென்கை இங்குச் சிலர் சங்கீர்ப்பதுண்டு; அன்னம் கிடைக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் போதாதா? அன்ன முண்ணப்பெற வேண்டுமென்று கூட விரும்பவேண்டுமா? என்று. இது மிகவும் ஆவச்யகமான சங்கை தான். வேத புருஷன் இங்கனோ பல விடங்களிற் சொல்லுகிறான்; இரண்டாவது காண்டம் இரண்டாம் ப்ரச்நத்தில் "ய: காமயேத அந்வாந் ஸ்யாமிதி" என்றும் "ய: காமயேத அந்வாந் ஸ்யாமிதி" என்றும் தனித்தனியாக இரண்டு இஷ்டிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தைத்திரியோபநிஷத்தில் "அந்வாந்நாதோ பவதி" என்றோதி இருப்பது ஸுப்ராஸித்தம். இங்கனோ இரண்டு பலஸுதச் சொல்லவேண்டியது அவசியமேயாகும். ஏனென்றால் அன்ன ஸம்ருத்தி இருந்தாலுங்கூட அதை யறுப விசிற சக்தி இல்லாமற் போகும். ஆகவேதான் "போஜ்யம் போஜந சக்திச் சாதி சக்தி வரங்கரா, விபேவா தாமஸம்பத்தி, நால்பஸ்ய தபஸ: பஸம்." என்று மேலை யார் சொல்லி வைத்தார்கள். போஜ்யஸம்ருத்தியுள்ளவர்களுக்கு போஜநசக்தியில் வைகலயத்தைக் கட்டடாகக் காணுவின்றோம். இவ்விஷயத்தை ஆழ்ந்து நோக்கு மளவில், அந்வாந் என்பதற்கு வஸுதேவரையும், அந்வாந் என்பதற்கு நந்தகோப ரையும் கைத்யமாகக் கொள்ளலாம். பகவானே பிள்ளையாகப்பெற்ற வத்தனையே வஸுதேவர்க்காதலால் அவர் அந்வாந் என்றாத் தகுத்தவராயினார். "நந்தன் பெற்றனன் மன்னியேல்லா நங்கன்கோன் வசுதேவன் பெற்றியினே" என்று தெய்வத்தேவகி புலம்புப்பட்டியாக அறுபவமெல்லாம் நந்தகோபர்க்காகையாலே இவர் அந்வாதென்னத் தகுத்தவராயினார். இதனை அப்யத்ர கீவரித்துரைத்திருக்கிறேன்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

12. கர்ம காண்டத்திலும் பரப்ராஹ்மத்தின் பெருமை

நாலாவது காண்டம் முதல் ப்ரச்நத்தில் எட்டாவதுவாகத்தில் *ஹிரண்ய கர்ப்பஸ் ஸமவர்த்ததாக்கரே* என்று தொடங்கி எட்டு ருக்குக்கள் *கஸ்மை* தேவாய ஹவிஷா விதேமே என்று ஒரே விதமான முடிவோடு கூடியவையாய் விளங்குகின்றன. கர்ம காண்டத்திலும் பரப்ராஹ்ம ப்ரபாவ ப்ரதிபாதமுள்ளதென்று அடியேன் பாக்க வுபந்யஸிப்பதுண்டு. அதற்குப் பொருத்தமாக ஸம்ஹிதைநிலும் ப்ராஹ்மணத்திலும் பல ஸ்தலங்கள் எடுத்துக் காட்டப் பாங்காவையுண்டு; அவற்றுள் இந்த ஸ்தலம் மிக முக்கியமானது. தைத்திரியோபநிஷத்தில் உத்தரநாராயணத்தில் "அத்ப்யஸ் ஸம்பூதோ ஹிரண்யகர்ப்ப இத்யஷ்டௌ" என்று வைதிகர்களின்வரும் ஸம்நிதியாக ஒதிவருகிறார்கள். இங்கு "ஹிரண்ய கர்ப்ப இத்யஷ்டௌ" என்றது ஸம்ஹிதைநிலும் நாலாவது காண்டத்தில் ஓதப்பட்டு வருகிற எட்டுருக்குக்களையும் இங்கே ஓதவேண்டியது என்றபடி. இவ்விதமாக ஸகல பாஷ்யகாரர்களும் அர்த்தம் செய்திருப்பதனால் இது நிர்விவாதம். இதனால் இந்த எட்டுருக்குக்களும் நாராயணபாங்களைன்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெய்வியின்றது. இவற்றை வேறொரு தேவதாபரமாக ஒதுக்குவதற்குச் சிறிதும் ஒளசுத்யம் கிடையாது. இவற்றில் இரண்டு ருக்குக்களையும் இங்கு விவரிக்கின்றேன். [ஹிரண்யகர்ப்ப: அக்ரே ஸமவர்த்தத.] ஸஹஸ்ர காமத்தில் *ஹிரண்ய கர்ப்போ பூகர்ப்ப:* என்று ஹிரண்ய கர்ப்பனுக்க் கூறப்பட்ட நாராயணனொருவனே முந்தாமுன்னயிருந்தனன். அவன் எப்படிப்பட்டவன்? [பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்] ஸகல ப்ராணிவர்க்கங்களுக்கும் அத்விதியசேஷி. இன்னும்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அவனுடைய ப்ரபாவம் எத்தகைத்து? [ஸு தாதார ப்ருதிவீம் த்யாமுதேமாம்] அவனே உபயவிபுதி நிர்வாஹகர். ப்ருதிவீம் உத த்யாம்—மன்னுலகையும் விண்ணுலகையும் என்றபடி. (உத) என்னுமாய்யம் ஸமுச்சயார்த்தகம். [கஸ்மை தேவாய ஹ்விஷா விதேம்.] ஸ்ஹஸ்ரநாமத்தில் *ஏகோகைகஸ் ஸவ: க: கிம்* என்ற விடத்தில் (கிம் என்று) கெச்சப்தரிதிஷ்டனால் அந்த நாராயணனுக்கு ஹ்விஷ்யம் திவேதநம் பண்ணக்கூடவோம் என்கை. (இந்த எட்டுருக்குக்கூறும் திருவாராதனத் திஸ் விநியோகிக்கப்படுமவை) மற்றொரு ரூக்கு: —"ய ஆத்மதா பலதா-யஸ்ய விச்வ உபாஸதே ப்ரசிஷம்-யஸ்ய தேவா-யஸ்ய ச்சாயா அம்ருதம் யஸ்ய ம்ருத்யு: கஸ்மை தேவாய ஹ்விஷா விதேம்! ஆத்மதா: எத்பரனென்னை யாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம்* என்கிற திருவாய்மொழியின்படியே முற்றாட்டாக அது பவிக்கும்படி தன்னையே தருமவன் எம்பெருமான், பலதா- —* குலத்தரும் செல்வம் தந்திடும்.....வலத்தரும் * என்ற திருமங்கையாழ்வா ரருளிச் செயலின்படியே தன்னையே யறுபவிக்கவைக்கிடலான தேஹபல மஜோபலங்களை யருள்செய்பவன். [யஸ்ய ப்ரசிஷம் விச்வே தேவா உபாஸதே] * ஆனைமெய்பெற நடாய தெய்வம் முவரில் முதல்வனாகி * என்று திருவாகிரியத்தினைருளிச் செய்தபடியே எம்பெருமானுடைய ஆணையை ஸகல தேவர்களும் சிரமேற் கொள்ளுகின்றார்கள். ப்ரசிஷம்—ஆறுநாம் என்றபடி. [அம்ருதம் ம்ருத்யு- யஸ்ய ச்சாயா] மோகஸூரியம் ஸம்ஸாரபூமியும் அவனிடம் வழக்கு.

13. கீழ்ப்பட்ட தேவதையும் மேற்பட்ட தேவதையும் .

ஐந்தாவது காண்டம் ஐந்தாவது ப்ரச்சநம் முதலாவதாகத்தில் ஸ்ரீமந்நா விஷ்ணுவின் பாரம்யம் ஸாஸ்பஷ்டமாச வோதப்பட்டிருக்கின்றது :-[அக்நிர்வமோ தேவதாநாம் விஷ்ணு: பரம:] 'தேவதாநாம்' என்றது கிரீதாரணே ஷஷ்டி. தேவதைகளுக்குள்ளே கீழ்ப்பட்ட தேவதை அக்நி. 'இவற்கு மேற்பட்ட தேவதை 'இல்லை' யென்னும்படியான பரமதேவதை ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு. இப்படிச்சொன்ன பாரம் யத்தைமேலே ஆறுவது காண்டத்தில் இரண்டாம் ப்ரச்சநத்தில்* தேவநாமஸூரானம் திஸ்ர: புர ஆஸந்* என்று தொடங்கிச் சொல்லுமுபாக்கியானம் கிலைநாட்டுகின்றது.

14. த்ரிபுர ஸம்ஹார வ்ருத்தாந்தம்

(6-2.3) * தேஷாமஸூரானம் திஸ்ர: புர ஆஸந்* இத்யாதி. அஸூரர்களுக்கு முன்று பட்டணங்களிருந்தன; ஒன்று இரும்பு மயமானது; மற்றொன்று வெள்ளி மயமானது; இன்னொன்று பொன்மயமானது. [அத்தப் பட்டணங்களைக் கொண்டு அவ்வகார்கள் தேவர்களுக்கு ஹிம்னையை விளைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.] தேவர்கள் வெற்றிபெற முடியாதவர்களாயிருந்தனர். பிறகு ஒருபாயம் செய்து வெல்லைத் தொடங்கினர். தே ஜிஷும் ஸம்ஸ்குர்வத—அவர்கள் அம்பை வித்தப்படுகிறனர். அந்த அம்புக்கு எப்படி மிடுக்கு உண்டாகிறதென்ன, [விஷ்ணும் தேஜமே] திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (3-1-3) * குழல் கிறவண்ண! கின் கூறு கொண்ட தழல் கிறவண்ணன் கண்ணர் நகரம் விழ, நனி மலை கிலை வளைவு செய்து அங்கு அழல்பிற அம்பது வானவளே! என்றருளிச் செய்திருப்பது கொண்டு (விஷ்

ஊம் தேஜனம்) என்பதற்குப் பொருள் காணவேணும். திருவாய்மொழியில் (3-10-4ல்) பாணஸூரபங்க்கதையை வருளிச் செய்யுமிடத்து அந்தப் போரில் சிவபிரானும் தலையிட்டா னென்பதைச் சொல்லுகின்ற ஆழ்வார்* திரிபுரம் செற்றவனும்* என்கிற சொல்லால் சிவபிரானைக் குறித்தனர். அங்கு நம்பிள்ளை யிடும்—“திரிபுரத்தறந ஸம்யத்திலே வில்லுக்கு மீடுக்காயும், நாணிக்குத் திண்ணையாயும், அன்புக்குக் கூர்மை யாயும் தனக்கு அந்தராத்மாவாயும் எதிரிகளைத் தலை சாரும்படி பண்ணி திரிபுரத்தை யழித்துக் கொடுத்தா னென்பெருமான்; அதை யறியாதே அஜ்ஞானவர்கள் இத்தை அவன் தலையிலே வைத்துக் கவிபாட; இத்தைத் தானுங்கேட்டு மெய்யிறே யென்று மயங்கி அது செய்த நமக்கு இவனை வெல்லத் தட்டென்?” என்று வந்த எதிரிட்டானுயிற்று,” என்று. இதுநிர்க. மேலே யெடுத்த “தேவாமஸூரனும்” இத்யாதி வேதோக்த கதையின் முடிவு காணவேணும். [தே அப்ருவந் க இமா மஸிஷ்யதீதி] அம்பு லெத்தமாய் விட்டது ஸரி. இதை யெடுத்து எய்ய வல்லவன் யாவன்? என்கிற கேள்வி பிறந்தது. [ருத்ர இத்யப்ருவந்] அப்போது ருத்ரனைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவனைக் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறது உடனே [ருத்ரோ வைக்ருஃ, ஸோஸ்யது இதி] ருத்ரன் தான் கொடியவன், அவன் எய்யட்டு மென்றார்களாம்; உடனே ருத்ரனை நோக்கி எய்யச் சொன்னபோது [ஸோப்ரஸீத் வரம் வீருணே. அஹமேவ பதநாம் அதிபதிரஸாநீதி] நான் பசுபதியாடுருக்கும்படி வரம் கொடுத்தால் எய்கிறேனென்றாலும் ருத்ரன். அப்படியே வரங்கொடுத்த பின்பு எய்தானென்று மேலே சொல்லிற்று. ருத்ரன் பரதேவதையா யிருந்தால் வரம் வேண்டுமவனா? என்பதை ஆராய வேணும்.

15. ப்ராஹ்மணன் மூன்று கடன்களுடன் பிறத்தல்

(6-3-10)* பசுமால்பய புரோடாச மென்கிற அறுவாகத்தில். [ஐராயமாமோ ஹ வை ப்ராமஹ்ணஸ்த்ரீபி. ருணவா ஜாயதே] பிராமணன் பிறக்கும்போது மூவர்க் குக் கடன் பட்டவனாய்ப் பிறக்கிறான். அம்மூவர் ரிஷிகளும் தேவர்களும் பித்ருக்களு மாவர். வேதாத்யயனம் பண்ணி ரிஷிகளின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன். தேவ பூஜை பண்ணி தேவர்களின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன். ப்ரஜோத்பாதநம் பண்ணிப் பித்ருக்களின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன். எனவே, வேதமோதி தேவதாராதனம் பண்ணி ஸந்தான ஸம்பந்தனாடிருப்பவன் யாவனோ அவனோ கடன்கள் தீர்ந்தவன் என்றதாயிற்று.

16. ப்ராஹ்மணன் வைத்யம் செய்யக்கூடாதென்பதுபற்றி

(6-4-9)* யஜ்ஞஸ்ய சிரோச சித்யத* என்று தொடங்கி ஒருபாக்கியானம் ஓதப்பட்டுள்ளது. (அதாவது) யஜ்ஞ தேவதையின் தலை அறுபட்டது. அப்போது தேவதைகள் அச்வினி தேவர்களை நோக்கி, ‘நீங்கள் மருத்துவர்களல்லவா? இந்த அறுபட்ட தலையை மறுபடியும் சேரப் பண்ணுங்கள்’ என்றார்கள். அவர்கள் ஒரு வரங்கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு அப்படியே தலையை ஒட்ட வைத்தார்கள். பிறகு தேவர்கள் சொன்னார்கள்—இந்த வைத்யர்கள் அசுத்தர்கள்; ஆகவே பிராமணன் வைத்யம் செய்யக் கூடாது; ஏனென்றால் [அபூதோ ஹி ஏஷ அமேத்ய யோ பிஷக்]

வைத்யனென்பவன் மிகவும் அபரிசுத்தன்.....முடிவாகச் சொல்லியிருப்பதானது [உத்பாத்ரமுபநிதாய ப்ராஹ்மணம் தஸிணதோ நிஷாத்ய பேஷஜம் குர்யாத்] உதக பாத்நிரதீதத அருகே வைத்து ஒரு ப்ராஹ்மணனைத் தென்புறமாக உட்கார வைத்துப் பிராமணன் வைத்யம் செய்வது.

17. நிமந்த்ரணத்தில் போக்தர செய்யும் ஆசீர்வாதம்

(7-5, 18) *ஆப்ராஹ்மர் ப்ராஹ்மணோ ப்ராஹ்மவர்ச்சஸீ ஜாயதாம்* இய்யாதி இது அக்ஷேமாம் மந்த்ரம். [நிமந்த்ரீத ப்ராஹ்மணர் ஊணத்யாயம் பதங்கும் மந்த்ரமிது.] இதன் பொருளாவது—ப்ராஹ்மண ஜாதியில் ப்ராஹ்மவர்ச்சஸியாய் ச்ரோத்ரியனுள் ப்ராஹ்மணன் எங்கு முண்டாக வேண்டும், இந்த ராஷ்ட்ரத்தில் அபுத்ப்ரயோக குசலனாய் குரனாய் மஹாரதியான க்ஷத்ரியன் உண்டாகக் கடவன், நன்றாகக் கறக்கவல்ல பா உண்டாகுக. க்ஷம தரக்கவல்ல எருது உண்டாகுக. வேகமாகச் செல்லவல்ல குதிரை யுண்டாகுக. அழகிய மாதர் உண்டாகுக. இந்த யஜுமாதனுக்கு நிகச்சிறந்த குணசாலியான மகனுண்டாகுக. எங்களுக்கு வேண்டும் பொழுதெல்லாம் மழைபெய்க. ஓஷதிகள் நன்றாக விளையட்டும். யோக கேஷமக் களும் சிறந்திடுக. (கிடைக்காதது கிடைப்பது யோகம்: கிடைத்தது ஸுரக்ஷிதமாயிருப்பது கேஷம்.)

வேதத்தில் ப்ராஹ்மணத்தில் சில விஷயங்கள்

ஸம்ஸிதைக்கு அடுத்தது ப்ராஹ்மணம். மூன்று அஷ்டகங்கள், அச்சித்ராச்வமேதம், அருணகாடகம் இவை ப்ராஹ்மணமென்பப்டும்.

18. நக்ஷத்ர கணனையில் க்ருத்திகைக்கு ப்ராதாந்யம்

முதலஷ்டகத்தில் (1) இரண்டாமதவாகம் *க்ருத்திகாஸ்வக்நிமாததீத* இய்யாதி. உலகில் நாம் நக்ஷத்ர புரிகணனை பண்ணும்போது 'அச்விதி பரணி க்ருத்திகை' என்று கணக்கிட்டு வருகிறோம். வேதத்தில் க்ருத்திகையே முதலாக வெடுக்கப்படுகிறது. "முகம் வா ஏதந் நக்ஷத்ரானாம். யத்க்ருத்திகா" என்று இந்த அதுவாகத்தில் எப்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸம்ஸிதைகளில் காலாவது காண்டத்தில் எல்லா க்ஷத்ரீரங்கனையும் வரிசையாக ஒதிவருமிடத்து 'க்ருத்திகா நக்ஷத்ர மக்நிர்தேவதா' என்று இதுவே முதலிடப் பட்டது. "அக்நிர்ந: பாதூக்ருத்திகா" இய்யாதிகளும் காண்க. இப்படி யிருக்க லோகத்தில் க்ருத்திகைக்கு ப்ரதமக்ஷணம் வாராகம்க்கு ஹேது வெண்ணொண்ணில், அதுவும் இவ்வதுவாகத்திலேயே ஸ்விசிடமாகிறது. [அதோ கலு. அக்நிநக்ஷத்ரமித்யபசாயந்தி. க்ருணாந் ஹ தக்ஷுனோ பவதி.] கீழே இந்த நக்ஷத்ரீரத்திற்குச் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டு, அதற்கு மாறாக்

இப்போது இழிவு சொல்லப்படுவதால் (அதோகலு) என்பது அதற்கு அவதாரிகை யாகும். என்ன இழிவு? என்னில் பெரியோர்கள் அக்கி நகூத்ரமென்று இழிவு கூறுகின்றார்கள். அந்த நகூத்ரத்திலே செய்யும் யஜுமாதனுடைய விட்டைப் கொளுத்தி விடும் இந்த தேவதை இதை மீட்டே லோகத்தில் இந்த நகூத்ரத்திற்குப் ப்ரதம பரிகணை இல்லே போலும். வேறு காரணமுமிருக்கலாம்.

19. மனிதர்களின் உணவுக்கட்டளை

முதலஷ்டகம் நால்காரம் ப்ரச்சம் ஒன்பதாமதவாகத்தில் - பித்ருக்கள், மனிதர்கள், பசுக்கள், அஸ்தர்கள் முதலானோர்க்கு போஜன வேளைகள் நியமிக்கப் படுகிறது. மனிதர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் நியமித்திருப்பதை மட்டும் தெரிவிக்கிறே னிவரு. [தஸமாத் த்விர்ஹோ மநுஷ்யேப்ய உபஹ்ரியதே. ப்ராதச் ச ஸாயகு தஸமாத் த்விர்ஹா பசவ: ப்ரேரதே. ப்ராதஸ் ஸங்கவே ஸாயம.] பசுவிலும் இரவிது மாக இரண்டு வேளைகளில் மனிதர்களுக்கு போஜனமென்று, ப்ராத:சாஸம் ஸங்கவ காலம் ஸாயங்காலம் ஆகிய மூன்று வேளைகளில் பசுக்களுக்கு உணவு என்றும் இங்கே சுருதி சொல்லுகிறது. சாஸ்த்ரவச்யம்ஸஸாத பசுக்களைப் பற்றி வ்யவஸ்தை யேத்? அதுபற்றி விசாரம் வேண்டா. 'மநுஷ்யேப்ய' என்று பொதுப்பட மனிதர் களை யெடுத்திருந்தாலும் மானிட வகுப்பில் சாஸ்த்ரங்களுக்குக் கட்டுப்படாத நிரள் கள் பல்லாசிர முண்டே; அவற்றை விலக்கி சாஸ்த்ரவச்யர்களான வகுப்பினரை மட்டும் கொண்டால் இந்த சாஸ்த்ரம் ஸங்குதித விஷயமாகும். நூல் வரம்புக்குக் கட்டுப்பட்ட பரம வைதிகர்கள் "ருதம் த்வா ஸத்யேந பரிஷிஞ்சமீதி ஸாயம் பரிஷிஞ் சதி. ஸத்யம் த்வர்த்தேந பரிஷிஞ்சமீதி ப்ராத:" என்று பரிஷேசமகத்தாம் இரண்டு வேளைகளுக்கு மட்டுமே உள்ளதால் இரண்டு வேளைகள் தவிர வேறொரு வேளை எதுவும் உட்கொள்ள மாட்டார்கள். இடைப்பவஹாரங்கள் கடைப்பவஹாரங்கள் அணுகமாட்டா. பசுவத் ஸங்கிதிகளில் அகாலங்களில் ப்ரஸாதம் கிடைத்தால் "ஆமஸக மாத்ரம் க்ருஹஸீயாத்" என்று சாஸ்த்ரத்தை மீடிப்போற்றி நெல்லிக்காயளவு ப்ரஸாதம் ஸ்வீகரிப்பார்கள்.

20. ஸ்வாதீ நகூத்திரத்தில் விவாஹத்தின் சிறப்பு

(1-3.) இரண்டாவதுவாகத்தில்—ஸ்வாதீ நகூத்திரத்தில் விவாஹம் பண்ணிக் கொடுக்கப்படுகிற சன்னிகையைப் பற்றி ஒரு விவாதம் சொல்லுகிறது. [யாந காமயேத துஹிதரம் ப்ரியா ஸ்பாதிதி. நாம் நிஷ்ட்யாயாம் தத்யாத் ப்ரியைவ பவதி. நேவ து புராகச்சதி.] எந்த மகளைப் பர்த்தாவுக்கு மிகவும் ப்ரிதிபாத்ரமாக இருக் கவேண்டுமென்று பிதா விரும்புகிறாரோ, அந்த மகளை ஸ்வாதீ நகூத்திரத்தில் விவாஹம் பண்ணிக்கொடுக்க வெண்டியது. [நிஷ்ட்யா—ஸ்வாதீ.] அப்படியே அம் மகள் பர்த்தாவின் பரமப்ரீதிக்குப் பாத்ரமாகிறாள். அதனால் அள் மறுபடியும் பிதாவின் க்ருஹத்தை நோக்கி வருவதே கிடையாது. (இது இந்த ஸ்வாதீ நகூத் திரத்திற்கு நிக்ந்தயா? ஸ்துதியா? என்று விமர்சிக்கப் புகுந்த பாஷ்யகரர் நிக்ந்த யன்று, ஸ்துதிதானென்று நிஷ்கரிஷிச்சுரர். பிதா விரும்பியபடி பதின் அநிசரித ப்ரிதியை விளைப்பதால் என்று காரணம் காட்டுகிறார்.) ஜாக சக்ரவர்த்தி சீதரப

பிராட்டியை ஸ்வாதி நகரத்திரத்தில் கர்யகாப்பரதானம் பண்ணியிருப்பர் போதும்;
 "பிராட்டி பெருமானைக் கைப்பிடித்த வொந்தரம் முயிநிலையை மிகையாதப்போல"
 என்று ஆசாரியர்கள் அருளிச் செய்வதனால்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

21. ப்ராஹ்மணத்தில் ராமக்ருஷ்ண ப்ரஸ்தாவம்

(1-4.) நாலாவதுவாகத்தில்* நக்தம் ஜாதா ஸ்யோஷதே. ராமே க்ருஷ்ணே
 அஸிக்ரி * என்றோதப்பட்டுள்ளது. இங்கு ராமனையும் க்ருஷ்ணனையும் ப்ராஸ்தாவித்
 திருப்பதாகச் சிலர் ப்ரஸங்கம் செய்யக் கேட்டதன்கு. சப்த ச்ரவணமா, ப்ரத்தைக்
 கொண்டு அப்படிச் சொல்லுவது நமக்கும் இஷ்டந்தான். ஆனால் அங்குப் பொருள்
 வேறுபடுகின்றது. ராமே க்ருஷ்ணே! என்பவை ஸ்த்ரீலிங்க ஸம்போதன பதங்கள்.
 "சுரீரம் ரமணீயம் கரோதி ராமா. ஸ்வயம் க்ருஷ்ணவரீண" என்று ப்ராஸ்யம்.
 இந்த மந்த்ரம் ஒரு ஓஷதிலிசேஷத்தை விளித்துச் சொல்லுவது. ச்வேத குஷ்ட
 ரோக விநாசகமகந்த்ரமிது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

22. விஷுலிகா வியாதியின் பரிஹாரம்

(2-8.) இரண்டாவதுவாகத்தில்* யா வ்யாத்ரம் விஷுலிகா* இத்த்யாதி
 யான ருக்தை விஷுலிகாய்யாதி படருவ் கரலத்தில் ஆவருத்தி பண்ணினால். நல
 மென்று பெரியார் கூறுவர். இதன் பொருளாவது, புலி காட்டு நாய். ச்யேவப்பதி
 சிங்கம் ஆகியவற்றுக்கு இந்த வியாதி காண்பதில்லை. ஏனென்றால், உண்டது
 ஜூரிக்ரமைமிகுந் இந்த வியாதி ஏற்படுகிறதென்றும் அவற்றுக்கு ஜீரணி சக்தி
 யுண்டென்றும் பாய்யத்திலுள்ளது. இந்த வியாதியானது யஜுமானை விட்டு
 அகலக் கடவது என்று சொல்லிற்றுகிறது. லௌகிக மருந்துகளைக் காட்டிலும்
 இத்தகைய வேத வாக்கியங்களும் சிறந்த மருந்தென்பது வைதிகர்களின் கொள்கை.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

23. பாடபேத ஆராய்ச்சி

(2-7.) பதின்மூன்றாவதுவாகத்தில்* உத்யதாச்வச்வியம்* இத்த்யாதியில்
 "அக்ரே விஷு-ப்ரதீதயத்" என்று பாடம் ஒதப்பட்டு வருகின்றது. (ஹே அக்ரே)
 என்று வித்யாண்ய பாய்யமுள்ளது. இரண்டாமஷ்டகத்திற்கு பட்ட பாஸ்கா
 பாய்யம் துப்தமாகையாலே அவருடைய பாடம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை;
 எங்கும் (அக்ரே) என்கிற பாடந்தான் ஒதப்பட்டு வருகிறது. இங்கு பாய்யகாரர்க்கு
 ப்ரமாதமா? அல்லது பாடம் தவறுதலாக வந்து விட்டதா? என்பது ஆராயத்
 தக்கது (அக்ரே) என்பதற்கே (அக்ரே) என்று பொருள் ச்சாந்தஸமாகச் சொல்ல
 லாமென்பது ஸமஞ்ஜஸமாகத் தோன்றவில்லை.

24. வாயுதேவதையின் அபேக்ஷாவிசேஷம்

மூன்றாமஷ்டகத்தில் முதல் ப்ரச்சனத்தில் நாலாவதுவாகத்தில் நக்தத்
 திரங்களுக்குச் சிறப்புச் சொல்லி வருக்கையில் ஸ்வாதிக்ஷத்ரப்ரகரணத்தில்*வாயுர்
 வர அகாமயத்* என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது-எல்லா விடங்
 களிலும் தட்டேத் தடங்கலில்லாமல் யதேஷ்டமாக ஸஞ்சரிக்கப் பெறவேணுமென்று

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விருமபிய வாயுதேவதை ஸ்வாதி நகரத்திரதேவதைபக் குறித்து இஷ்டி செய்ய, அப்படியே பேறு பெற்றதாக ஒதிறு: தைத்திரியோபநிஷத்தில் "பீஷாஸமாந் வாத: பவதே" என்று பரம்புருஷனிடத்தில் அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டு வாயு எப்போதும் ஓய்வின்றித் திரிந்து கொண்டிருப்பதாக ஒதப்பட்டுள்ளது. தான் இஷ்டி செய்து அதன் பலனாகக் காமசாரம் பெற்றிருந்தால் இஷ்டமர்னபோது ஓடவும் ஓய்வெடுத்திக் கொள்ளவும் கூடும்; பரம்புருஷனிடத்தில் அஞ்சி நடுங்க வேண்டிய அவசியமில்லையே யென்று சிஸர் கேட்கக்கூடும். ஸமந்வயம் பண்ணி நிர்வஹிக்க வேண்டியது பெரியவர்களின் கடமை.

25. அந்தணன் கையில் அக்நியுள்ளது

முன்னுவது அஷ்டகத்தின் ஏழாவது ப்ராச்சம் அச்சித்ர மென வழங்கப் பெறும். அதில் முன்னுவது அதுவாகம் *வி வா ஏஷ இந்திரியேண* இத்யாதி. அக்நியில் ஹோமம் பண்ணவேண்டும். அந்த அக்நியானது அரணியில் நின்றும் மதனம் செய்யப்பட்டுக் கொள்ளப்படவேண்டும். யஜுமாநனுடைய காரண பாடவக் குறைவினால் ஸமயத்தில் அது பெற முடியாமற் போனால் ஹைனிகாக்கியைக் கொள்ளலாம். அதுவும் கிடைக்காமற்போனால் ஆட்டைக் கொண்டு வந்து அதன் வலது காதில் ஹோமம் செய்வது. ஆட்டின் பாலைக் குடிக்கலாகாது. குடித்தால் செய்த ஹோமம் பாழாய்விடும். ஆடும் கிடைக்காமற் போனால் ப்ராஹ்மணனுடைய வலது கையில் ஹோமம் செய்வது. ப்ராஹ்மணனென்பவன் ஸாக்ஷாத் அக்நியேயாவன். அவனது கையில் ஹோமம் பண்ணினால் அக்நியிலேயே ஹோமம் பண்ணினதாகும். பிராமணன் க்ருஹத்தில் நின்றும் விரட்டக் கூடாது; பிராமணன் கிடைக்காவிடில் தர்ப்பங்களில் ஹோமம் செய்வது. அதுவும் கிடைக்காவிடில் தீர்த்தத்தில் செய்வது. இதில் ப்ராஹ்மணனுடைய ஹஸ்தத்திற்கு ஏற்றம் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்; கம்பர் தமது ராமாயணத்தில் ஸித்தாச்சரம் வர்ணன ப்ரகரணத்தில் குறட் பிரமசாரியைச் சொல்லுகையில் "அனற்படுகையன்" என்கிறார். அது இந்த ச்ருதியைக் கேட்டிருந்ததனுலே போதும்.

26. தர்ப்பணத்தில் ஆஸந மந்தரத்தின் பொருள்

(3-7) மாலாவதுவாகத்தில்* ஸக்ருதாச்சிந்நம் பர்ஹிநூனம்ருது ஸ்யாகம்* என்கிற மந்தரம் படிக்கப்படுகிறது. இது பித்ருதர்ப்பணம் செய்கிறவர்களுக்குக் கொள்ளக் கண்டபாடமான மந்திரம். இதன் பொருளாவது: ஒரே தடவை கள்ளப் பட்ட தர்ப்பம்; பஞ்சபோல் மெல்லியது. ஸுகரமானது. இப்படிப்பட்ட தர்ப்பமே உன்னைப் பித்ருக்களுக்காகப் பரப்புகிறேன். இவ்வகைய பரப்பப்பட்ட தர்ப்பத்தில் என்னுடைய பித்ருபிதாமஹப்பிதாமஹர்கள் தம் தம் அஞ்சார்களோடு கூட விற்றிருக்கக் கடவர்கள் என்கை. [மந்த்ரார்த்தம் தெரிந்திருப்பது நலம்]

27. நம்மைப் பிறர் நிந்திக்கும்போது நாம் செய்யாத் தகைது.

அதிலேயே மேல் ஆருவதுவாகத்தில் ஒரு மந்தரம்—*யோ ந சபாத் அசபத:* இத்யாதி. சிலரால் நமக்கு நிந்தை நேரும்போது இந்த மந்தரத்தைச் சில முறை

ஆவருத்தி செய்வது நனமென்று பெரியார் கூறுவர். இதன் பொருளாவது: நம்மைச் சிலர் நிஷ்காரணமாகவும் மித்திக் கிருர்கள், ஸுகாரணமாகவும் மித்திக் கிருர்கள்; அவர்களிடத்திலே அநேகாராத்ர தேவதைகளானவை நம்முடைய பாபங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு போய் வைக்கட்டுமென்கை.

28. அச்வமேதக் குதிரையைக் கொண்டு போம்வர்

மூன்றாவதுடகம் பன்னிரண்டு ப்ரசங்கங்கள் கொண்டதென்றும் ஏழாவது ப்ரசங்கம் அச்சித்தமென்றும், 8, 9 ஆம் ப்ரசங்கங்கள் அச்வமேதமென்றும் 10, 11, 12 ஆம் ப்ரசங்கங்கள் காடகமென்றும் மேலியார் சொல்லுவார்கள். அச்வமேதத்தில் மேத்யமான குதிரையை யற்றுகுழரிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்போது கொண்டுவர வேண்டியவர்களைச் சொல்லுகிறது—*ய: பிதுரநுஜாயா: புத்ர: ஸபுரஸ்தாந் நயதி. யோ மாதூரநுஜாயா: புத்ர: ஸபச்சாந்நயதி* இதன் பொருளாவது—யஜுமாகனுடைய அத்தைமகன் மூன்னே பிடித்துக்கொண்டு போகவேண்டியது; அவனுடைய சிறிய தாயார் மகன் பின்னாலும் தள்ளிக்கொண்டு போகவேண்டியது. [வேத புருஷன் இப்படி விதித்ததன் காரணத்தைப் பெரியார்களிடம் கேட்டுணர்வது.]

29. கல்யாண பஞ்சாதியின் ஆராய்ச்சி

காடகத்தின் உபசரமம் *ஸம்ஜ்ஞாஸம் விஜ்ஞாநம்* இப்பாதி. இதில் ஆறுவாக்யங்களைக் கல்யாண பஞ்சாதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆறுவது வாக்யத்தின் முடிவு (கல்யாண) என்றிருப்பதனால் அதுகொண்டு இதைக் கல்யாண பஞ்சாதியாக வழங்குகிறார்கள். இங்கு ஒரு மருமம் தெரிவிக்கவேண்டியதாம். இந்த ஆறு வாக்யங்களில் முப்பது நாமங்கள் ஒதப்பட்டிருக்கின்றன. சக்லபகூத திதிகளும் க்ருஷ்ணபகூத திதிகளுமாகிய முப்பது திதிகளின் நாமங்கள் இவை—என்று அங்கேயே மேலே பத்தாவதுவாகத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி (கல்யாண) என்பது அமாவாஸையின் பெயராகத் தேறுகின்றது. ஆனாலும் அர்த்தத்திலே த்ருஷ்டியில்லாமல், சப்தம் நல்லதாக ச்ரவிக்கிறதென்பதையே கொண்டு இதைக் கல்யாணபஞ்சாதியாக வழங்கி வருகிறார்களென்று கொள்வது *

30. வேதங்கள் அனந்தங்கள் என்பது பற்றிய உபாக்யானம்

காடகத்தில் கடைசியறுவாகத்தில் வேதங்கள் அனந்தங்களென்பதுபற்றி பரத்வாஜோபாக்யானமொன்று ஒதப்பட்டுள்ளது. [பரத்வாஜோ ஹந்ரிபிராயுர்ப்பிர் ப்ரஹ்மசர்யமுவாஸ இப்பாதி] மூன்று வருஷம் ஜீவித்திருக்கும்படி தேவேந்திர னருளால் பரத்வாஜுமூனீவர் வரம்பெற்றிருந்தார். அந்த மூன்று ஆண்டுகளிலும் வேதாத்யயனமே பண்ணிப்போகத்தாவார். ஜீவிதம் முடிந்த சமததசயானவாறே தேவேந்திரன் வந்து 'மறுபடியும் உமக்கு நூறு பிராயம் கொடுப்பதாக வந்திருக்கிறேன்; இந்த நூற்றாண்டில் என்னசெய்ய விரும்புகிறீர்?' என்று கேட்டான். (கடந்த மூன்றுாண்டில் மூன்று வேதங்களை ஒதிமுடித்ததாக எண்ணியிருந்த மூனீவர் இப்போது நூறாண்டு கடைத்தால் நான்காவது வேதத்தையும் ஒதிமுடிக்க லாமென்றெண்ணி) அந்த நூற்றாண்டிலும் வேதமே யோதுவேனென்றார். பிறகு இந்திரன் இதுவரையிலும் பாராத மிகப்பெரிய மூன்று மலைகளைக் காட்டி அவற்றி லிருந்து மூன்று முஷ்டியளவான் மண்களை யெடுத்து 'இவையே நீர் மூன்று

வருஷகாலம் ஒநின் வேதமாகும்; மலைமலையாயிருக்கிற வேதங்களை நீர் ஒநின்வரல்கீர், வேதங்கள் அனந்தங்களைப்பதைத் தெரிந்துகொள்வீராக' என்று சொல்லி; பிறகு அவர்களுண்டான கிர்வேதத்தை ஸாவித்ரவித்யோபதேசத்தாலே தீர்த்தச் சென்றனன். [அந்த ஸாவித்ரவித்யை எது? என்பது உபதேச கம்யம்.]

31. நசிகேதஸ்ஸின் யமலோக கமனமும் புநராவ்ருத்தியும்

காடகம் இரண்டாம் ப்ரசந்தில் எட்டாவதுவாகம் [*உசந் ஹ வைவாஜ்ச்ரவஸஸ் ஸர்வவேதஸம் ததௌ* இத்யாதி.] இதில் ஒரு தருமமருமம் கிதரிக்கப்படுகின்றது கேண்மீன். இது நசிகேதோபாக்கயான மெண்ப்பறம். தசோபநிஷத்தின் மூன்றாவதான கதோப நிஷத்தின் உபக்ரமமும் இதவே யாகும். அங்குச் சொல்லுகிற உபாக்கியானம் ஒரு விதம். இங்குச் சொல்வதைக் கேளீர். வாஜ்ச்ரவஸரென்பவர் ஒரு பலனை விரும்பி ஸர்வஸ்வதவகிணுநயான வொரு யாகத்தைச் செய்து ஸர்வஸ்வத்தையும் தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு நசிகேதஸ்ஸென்று ஒரு மகனிருந்தார். தகப்பன் தகழினைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கையில் இவன் சிறுவனுக்கையாலே தானும் ஒருவர்க்கு தகழினையாகக் கொடுபட வேனுமென்றெண்ணித் தந்தையை நோக்கி 'என்னை யாருக்கப்பா கொடுக்கப் போகிறாய்?' என்ன, தந்தை பதில் சொல்லாமல் வாளாவிருந்தான், மகன் மீண்டு மீண்டும் கேட்டான். அதனால் கோபங்கொண்ட தந்தை 'உன்னை யமனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன் போ' என்றான். உடனே யமனிடம்போவதாக மகன் எழுந்தான். அப்போது ஆகாசவாணி சொல்லிற்று.—'குமாரே! யமன் வெளிப்புரையிருக்கும் ஸமயத்தில் நீ அவனிருப்பிடம் சென்று சேர்ந்து மூன்று நாள் ஒன்றும் உட்கொள்ளாமல் உபவாஸமாக இரு. பிறகு யமன் வந்தசேர்ந்து நீ இங்கு வந்து எத்தனை நாளாயிற்று?' என்று கேட்பன். மூன்று நாளாயிற்றென்று சொல்லு. முதல் நாள் என்ன புஜித்தாயென்று கேட்பன். உன் பிராணதனை புஜித்தேனென்று சொல்லு. இரண்டாநாள் என்ன புஜித்தாயென்று கேட்பன்; உன் பசுக்களை புஜித்தேனென்று சொல்லு. மூன்றாநாள் என்ன புஜித்தாயென்று கேட்பன்; உன்னுடைய ஸுக்ருதங்களை புஜித்தேனென்று சொல்லு. (என்று சொல்லிற்று ஆகாசவாணி.) பிறகு அவ்வண்ணமாகவே, யமன் வெளியே போயிருந்தபோது நசிகேதஸ்ஸு யமக்ருதம் சென்று சேர்ந்து மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்த பிறகு யமன் வந்த பிறகு அவ்வாறே வினா விடைகள் நடந்தன. [இதனால் என்ன தேறிற்று? நமது வீட்டில் ஒருவன் வந்து உபவாஸமிருந்தால் ப்ராஜா-பசு-ஸுக்ருதங்கள் அழிந்து போய் விடுமென்றதாகத் தேறிற்று.] இதைத் தெரிந்து கொண்ட யமன் மிக்க அறுதாபங்கொண்டு நசிகேதஸ்ஸை வணங்கி மூன்று வரங்கள் வேண்டிக்கொள்ளும்படி சொன்னான். மீண்டும் தகப்பனாரிடம் வந்து சேரும்படிக்கும், இஷ்டாபூர்த்தங்களில் குறையில்லாதபடிக்கும், மறுபடியும் தனக்கு ம்ருத்யுவே யில்லாதபடிக்கும் வரங்கள் வேண்டிக்கொண்டு அப்படியே பெற்றான்.

32. எம்பெருமானுடைய அவதாரத்தைப் பற்றி

காடகம் மூன்றாவது ப்ரசந்தில் *பிதா புத்ரேண பித்ரீமாந் யோநியோநௌ. நாவேதவிந் மநுதே தம் ப்ரஹந்தம்* என்று பகவானுடைய விபவாவதாரம் ஒதப்

பட்டத. இவ்விரண்டு வாக்யங்களின் பொருளாவது—எம்பெருமான் ஸர்வலோக
பிதா; அவன் ஒருவர்க்கும் மகனாகத் தகுந்தவனல்லன்; ஆனாலும் தனக்குப் புத்ர
ப்ராயானவர்களையே பிதாவாகக் கொண்டு* எந்வின்ற யோனியுமாய்ப் பிறக்கினான்.
வேதமோதாதவர்கள் அவன் பெருமையை யறியவில்லா ரென்கை.

33. தைத்திரியாரண்யகத்தில் நட்பின் சிறப்பு

தைத்திரியாரண்யகத்தில் முதல்பாச்சரம் மூன்றாமதுவாகத்தில் *யஸ் தித்யாஜு*
என்று தொடங்கி நான்கு வாக்யங்களில் ஸ்நேஹத்தின் சிறப்பு (அல்லது)
ஸ்நேஹத்தோஹத்தின் இழிவு சுடறப்படுகின்றது. [ய: ஸகிவிதம் ஸகாயம்
தித்யாஜு] (தித்யாஜு) என்பது சகாந்தஸூபம். தத்யாஜு என்றபடி ஒரு பரம
ஸாத்விகன் ஒருவனைத் தனக்கு ஆப்த ஸுஹருத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்
போது அவன் தர்ப்புத்தியினால் இந்த ஸாத்விகனைக் கைவிட்டிட்டு இவன் எனக்கு
நண்பனல்லன் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரியனோல் அந்த மித்ரத்தோஹிதே
வேதசாஸ்த்ராத்யயனத்திலும் அநிஸாரமில்லை. ஒருக்கால் அவன் அத்யயனம்
பண்ணினாலும் அத பாழாகாள். அவனுக்கு ஸுஹருதப்பத்தியே தெரியாதென்கை.

34. ருத்ரன் தஸ்யறுப்புண்டது

அந்த முதல் பாச்சரத்திலேயே ஐந்தாமதுவாகத்தில் ருத்ரனைப்பற்றி ஓர்
இதிறாஸம் ஒதப்பட்டுள்ளது. திருவாய்மொழியில் உயர்வற வ்யாசைப் பதிகத்தில்
எட்டாம் பாட்டில்* புரபொரு மூன்றெரித்து* என்றவிடத்து சுழைப்பத்தாறுவிரத்தில்

“தான்பூட்டின நாணி தன்கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டு போகா

தொழியும்போதும் ஈசுவரன் அந்தராத்மாவாய் நிற்கவேணும்”

என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி காண்கிறது. ருத்ரன் தான் பூட்டின நாணி தன்கழுத்தை
யறுத்துக்கொண்டு போவாகதை எங்குள்ளதென்றால் இங்கேயுள்ளது. இங்கு
[*விச்வே தேவா விப்ரஹர்ந்தி* என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட இதிறாஸமாவது;
தேவர்கள் ஆபுதங்களைக் கொண்டு போர்புரிய ஆயத்தமாயினர். ருத்ரன் தன்னு
டைய விலலை ஊன்றிக்கொண்டு நின்ற [வைவ தேவோ நமர்த்ய: ந ஈஜா வருணோ
விபு: நாக்மிர் நேந்த்ரோ ந பவமாக: மாத்ருக் கச்சந வித்யதே.] தேவர்களோ மனிதர்
களோ ராஜாக்களோ வருணனோ அன்னியோ இந்த்ரனோ வாயுவோ யாரானாலும் சரி;
என்னைப் போன்றவர்கள் யாருமே கிடையார்கள் என்றான். இப்படிச் சொன்னவன்
ருத்ரன். ஸாயணபாஷ்யத்தில் “ஸோயம் விச்வைர் தேவை ருத்கோஷிதச் சப்த:”
என்றுள்ளது. இறு தவறென்றும்; ருத்ரன் உத்கோஷிதச் சப்தராகெளவ
யென்றும் வேதாந்த கௌஸ்தபகாரர் உபபத்திகளுடன் எழுதியுள்ளார் அது
தான் பொருத்தமாகக் காண்கிறது. மேலுள்ள கதையும் அதையே விவரித்து
கின்றது. [திவி அஸ்ய ஏகா தநுரார்தனி:] இந்த ருத்ரதஸ்ஸுவின் ஒருவனி ஆகா
சத்தை யளவியுள்ளது. [ப்ருதிவ்யாம் அபரா ச்ரிதா] மற்றொருவனி பூமியின் மேழை
தாக்கியுள்ளது. ஐகதுபஸர்ஹாரமே நடக்கும்போல் தோன்றியின்றது. அப்போது
இந்திரனுக்கு ஓர் உபாயம் தோன்றிற்று. என்ன செய்தா னென்னிடம்,
[தஸ்யேந்த்ரோ வம்நிருபேண. தநுர்ஜ்யாம் அசிரத ஸ்வயம்.] இந்திரன் செய்து
என்கிற ஐந்தக்களின் வடிவுகொண்டு (மேழை பரவி) அந்த வில் சாணியை அறுபட்ட
தாம்படி செய்துவிட்டான். செல்லு மென்றதனால் நாணி இற்றெழித்ததென்கை.
பிறகு என்னாயிற்று? [ததிந்த்ரதநுநித்யஜ்யம். அப்ரவரணேஷு கஷதே.] இந்த வில்

ஆகாசத்தில் போய் விழுந்திட்டது. சில ஸமயங்களில் மெக மண்டலத்தில் வில்
ரேகை நாணியின்றிக்கே காணப்படுவதுண்டே, அதை இந்தர ததுஸஸென்று
சொல்லுகிறார்கள். செல்லு வடிவுகொண்ட இந்திரனால் அனுபந்திததுஸஸென்றும்
அதனுல்தான் நாணியல்லாமல் தென்படுகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த
வில் அனுபந்தி எழும்பிப் போம்போது வெறுமனே போகவில்லை; ருத்ரஸ்யத்வேவ
தநிரார்த்தி: சிர உத்பிபேஷ: ருத்ரன் தலையைப் பொடிபண்ணினிட்டுப் போகிறது,
பிறகு அந்தத் தலை ஒட்டப் படுகிற வரலாறு உள்ளது.

35. மந்தேஹர் நாடோறும் மடிதல்

ஆரண்யகம் இரண்டாம் ப்ரச்சம் இரண்டாமாவாகம் ஸந்த்யாவந்தனத்தின்
ஆவச்யகத்வத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகப் பழங்கதை யொன்று சொல்லுகிறது.
[*ரக்ஷாஸி ஹவா புரோஹுவாகே * இத்யாதி.] ருத்ரகாலத்தில் ராக்ஷஸர்கள்
தீவிரமான தவமொன்றைச் செய்தார்கள். அதனால் உகப்படாத ப்ராஜாபதியான்
வர் 'நீங்கள் தவஞ்செய்தது போதும், வரம் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்' என்றார்.
'நாங்கள் ஸூர்யனோடு யுத்தம் செய்யவேணும்; இந்தவரம் கொடுப்பிராக' என்றார்கள்
அர்க்கர்கள்; அப்படியே யமுநி யளித்தார் ப்ராஜாபதி. ஸூர்யன் உதித்ததுமுதல்
அஸ்தமயிக்குமளவும் யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தணர்கள் காயத்ரியை
ஐபித்த அளிக்கும் அர்க்கய திர்த்தத்தினால் அவர்கள் மாண்டொழுகிறார்கள்.

மம்மாஜ்வாருடைய முதற்பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் (82) * எரிகொள்
செந்நாயிறு * என்கிற பாட்டில் "மீண்டவற்றுள் எரிகொள் செந்திவிற் ஆசாரைப்
போல" என்பதனால் இந்த வைதிக கதை அதுஸந்திக்கப் பட்டுள்ளது. அவ்விடத்தில்
அடியே றுடைய தியார்த்ததீபிகையில் எழுதியுள்ளதாவது—: "மந்தேஹாருண்
மென்னும் தீவிரத்தில் வாறும் மந்தேஹரென்னும் அசுரர்கள் உக்ரமான தவத்தைச்
செய்த பின்மீடத்து வரம்பெற்று அதனால் செருக்கடைந்து எய்பொழுதும்
ஸூர்யனின் வளைத்த எதிர்த்துத் தடுத்துப் போர்செய்யின்றனரென்றும், அந்தணர்
முதலியோர் ஸந்தியா காலங்களில் மந்தர பூர்வகமாகக் கையிலெடுத்துவிரும் அர்க்கய
திர்த்தங்கள் வஜ்ராயுதம் போலாகி அவர்கள்மேல் விழந்து அவர்களை அப்பால்
தள்ளி ஸூர்யனுடைய ஸஞ்சாரத்துக்குத் தடையிஸ்ஸாதபடி செய்கின்றனவென்றும்,
அந்தணர் முதலியோர் செலுத்தும் அர்க்கயத்தின் ஆற்றலால் ஸூர்ய மண்டலத்தி
னிடைவே ஒரு செந்தி யெழுந்து ஜ்வலிக்க (விளக்கில் விட்டில் போல்) அத்நியில்
அசுரர்கள் விழந்து மாண்டுபோகின்றனரென்றும் ஓதப்பட்டுள்ளது." என்று.

ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் (53.) "புரவியே நொருகாறுடைய தேரிலே"
இத்யாதி சூர்ணையின் வியாகியானத்தில் மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய
திருப்பது—: "மந்தேஹரென்பார் சில ராக்ஷஸர்; ஸந்த்யா ஸமயத்திலே ஆதித்ய
ரதத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு போர்கவொட்டாதே ஆதித்யனோடே மஹாயுத்தம்
பண்ணி அவனைக் கொல்லத் தேடுவார்களாய், அவ்வளவிலே ப்ராஹ்மணர் காயத்ர
யபிமந்தாரிதைகளான அப்புக்களை அர்க்கய ரூபண ஸந்த்வமாகப் ப்ரகேசிக்க,
அந்த காயத்ரபூத—அர்க்கய சந்தியாலே ஆதித்ய மண்டலத்திலே ஜ்வலித்துக்
கொண்டு தோற்றின சிவந்த அக்ஷரிலே விழந்து முடிந்து போவார்கள்...."